

**SÅ HØR DOG HVAD VI SIGER INDEN DET GÅR
HELT GALT!**

En henvendelse fra Frihedsbevægelsens Fællesråd til

Folketinget.

Af Carl Henrik Engelbrekt Rørbeck

Med bidrag fra:

Erik Lang

Søren Roest Korsgaard

Korsgaard Publishing

www.korsgaardpublishing.com

Copyright 2021 by C.H. Engelbrekt-Rørbeck

ISBN 978-87-93987-22-7

Chrorbeck@gmail.com

INDHOLDSFORTEGNELSE

INTRODUKTION	1
STATENS MANIFESTE KRÆNKELSER AF MENNESKERETTIGHEDERNE	6
DEN ALMINDELIGE VACCINE - SKEPSIS	15
HISTORISK VIDENSKABELIG DISSENS	26
TILTAGENDE CENSUR.....	34
RETSSYSTEMETS DERROUTE OG KORRUMPERING ...	49
INDUSTRIEN FOR TVANGSFJERNELSER.....	67
DEN GRØNNE OMSTILLING ER EN FARCE	71
DET ER IKKE KONSPIRATIONSTEORIER!	74
DEN EUGENISKE AGENDA	78
AFSKAFFELSEN AF KONTANTER ELLER ANONYME BETALINGSMIDLER	81
REGERINGENS UTVETYDIGE VOLDSPARATHED.....	83
EPILOG	85

INTRODUKTION

Hvis man skal tro den fladpandede del af pressen, den med de bare piger, sport, sport og en lix på 20, så er vaccine- og covid- skeptikere en særlig befolkningsgruppe, der af ikke afklarede årsager er vokset frem med lynets hast. De er uuddannede, uinformerede, og de abonnerer på alle mulige outrerede ”konspirationsteorier”, som de finder på nettet. Der har selvfølgelig været en forhistorie. Alle de mennesker, der har vist sig kritiske overfor de stadige indskrænkninger af vores demokrati og de mere og mere søgte begrundelser herfor blev for nogle år siden betegnet af justitsminister Søren Pind som ”voldsparate landsbytosser” i forbindelse med kritikken af hans såkaldte ”respektpakke”, der var en klar og uhjemlet indskrænkning i ytringsfriheden. Disse ”voldsparate landsbytosser”, ”konspirationsteoretikere” og ”sølvpapirshatte” er imidlertid for en betydelig dels vedkommende højtuddannede borgere, læger, revisorer, ingeniører, naturvidenskabsfolk m.m., som for manges vedkommende besidder et informationsniveau højt hævet over det gennemsnitlige folketingsmedlems. Debatten – i det omfang den overhovedet tillades at finde sted i medierne - er blevet forfladiget i en grad, der står i skærende kontrast til emnernes kompleksitet. De ovennævnte betegnelser – hvoraf ”konspirationsteoretiker” nok er den mest almindelige – er udtryk for en slags intellektuel racisme. Det er

begreber uden reelt semantisk indhold, og det er lige så krænkende og stupidt at argumentere mod saglige synspunkter på denne måde som at råbe ”perker” efter nogen.

Når disse organer og div. pseudovidenskabelige udredninger, som f.eks. professor Vincent Hendrics', skal forklare dette pludseligt opståede fænomen, gives internettet oftest skylden. Men årsagen skal efter vores opfattelse findes et helt andet sted.

Under overskriften **"Sådan undergraver fake news og konspirationer demokratiet"** i Videnskab.dk d. 13.

august 2017 forsøgte Vincent Hendrics og et par andre at bortforklare de mange ”konspirationsteoretikere” som tåber, der skader demokratiet bevidst og ubevidst.

<https://videnskab.dk/kultur-samfund/saadan-undergraver-fake-news-og-konspirationer-demokratiet>

Jeg svarede bl.a. dette:

”Når der tales om, at konspirationsteorier ”skader demokratiet”, så forveksler man årsag og virkning.

Årsagen til, at der udvikles så mange

konspirationsteorier er, at demokratiet er i fuld

opløsning OVENFRA. Hver eneste dag præsenteres vi

for udtalelser og forklaringer fra vores politiske ledelse, der viser sig ikke at holde vand.

Af de mest alvorlige løgnehistorier DANSKE politikere har præsenteret kan nævnes det danske Folketings

benægtelse af, at det amerikanske overvågningsprogram

”Echelon” overhovedet eksisterede. Denne benægtelse

blev blæst i stumper og stykker, da Europaparlamentet

kort tid efter udgav en hvidbog om Echelon og påviste, at det havde været misbrugt af amerikanerne til industrispionage, der bl.a. havde haft som konsekvens, at Boeing havde vundet en kontrakt til Saudi Arabien frem for Airbus til 6 milliarder \$.

Det næste eksempel er løggen om masseødelæggelsesvåben i Irak, som førte til, at Danmark deltog i det, der af internationale jurister i dag stort set samstemmende betegnes som den største krigsforbrydelse siden 2. Verdenskrig, og som skønmæssigt (ingen gider selvfølgelig at tælle irakiske lig) har kostet 1 million civile Irakere livet. Vi ved i dag med 100%'s sikkerhed, at der IKKE var masseødelæggelsesvåben i Irak, og at vores politikere - i hvert fald Anders Fogh Rasmussen og Per Stig Møller - vidste, at de ikke var der. I dag undskylder bl.a. Berlingske disse slyngler med, at "vi jo skulle have fjernet den gale Saddam Hussein". Men ikke engang denne undskyldning holder vand, for i Januar 2003 opsøgte den spanske premierminister George Bush i Washington med et tilbud fra Saddam Hussein om at gå i eksil, (i Ægypten) hvis han kunne få så og så mange penge med sig. George Bushs eneste reaktion - i følge artiklen i "El Pais" - var: "Det er lige meget, vi er i Bagdad i slutningen af marts." Og det var de så.

<https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/1564405/Saddam-Hussein-wanted-1bn-exile-deal.html>

Det vidste Anders Fogh selvfølgelig også.

Det tredje eksempel jeg vil nævne er helt dugfriskt og kræver ingen links. Det er Mette Frederiksens løgne omkring den forfatningsstridige nedlukning af Danmark, som du kan læse alt om i Politiken og Ekstra Bladet. Jeg kunne nævne mange andre rystende eksempler på løgne og fortielser, som har kostet umådelig menneskelig lidelse. Det vil jeg dog undlade her. Jeg vil blot til slut påpege, at det er overordentlig naturligt, når den almene hob præsenteres for noget, der er utroværdigt, og som kommer fra personer, der notorisk har løjet før, at de forsøger at danne en teori om, hvad den mulige sandhed kan være.

Folketinget har siden 2002 vedtaget (mindst) 6 forfatningsstridige lovpakker; nemlig Terrorpakke I og 2 (som er et brud på Grundlovens § 72, meddelelseshemmeligheden) Kontanthjælpsloftet, som er et åbenlyst brud på § 75, stk. 2, idet op mod 160.000 personer efter LO's skøn er blevet frataget al forsørgelse, "respektpakken", som er et brud på ytringsfriheden, "Påvirkningspakken", som er det samme, og endelig "Coronapakken", som er et i nødretten ubegrundet brud på forsamlingsfriheden -§ 79 - og bevægelsesfriheden, som den er fastlagt i Menneskerettighedscharterets Art. 13.

Det er her, truslen mod vores demokrati ligger - ikke hos de individer, der holdes hen i mørke, og hvis rettigheder krænkes i stadigt stigende omfang."

Professoren fandt det selvfølgelig ikke umagen værd at svare på dette – tør jeg nok sige – temmelig artikulerede brev, og her har vi et andet meget væsentligt problem:

Magt- og anden arrogance. Borgere der henvender sig

civiliseret og artikuleret, med baggrund i VIDEN og indsigt bliver hånlige fejlet af vejen og ignoreret. Det er en meget farlig vej, eliten her er slået ind på.

Jeg kunne endda have taget munden endnu mere fuld.

For det viste sig jo, at Sundhedsstyrelsen – hvad jeg ikke vidste på dette tidspunkt – i hele 3 skrivelser havde FRARÅDET nedlukningerne, og at vi IGEN var blevet løjet groft for.

STATENS MANIFESTE KRÆNKELSER AF MENNESKERETTIGHEDERNE

Efter et umiddelbart skøn krænkede ”Coronapakken” ikke mindre end 14 artikler i EU's Menneskerettighedscharter, nemlig disse:

Artikel 3

Ret til respekt for menneskets integritet

1. Enhver har ret til respekt for sin fysiske og mentale integritet.
2. I forbindelse med lægevidenskab og biologi skal især følgende respekteres:
 - frit og informeret samtykke fra den berørte person i overensstemmelse med lovens bestemmelser
 - forbud mod racehygiejnisk praksis, navnlig praksis, der har til formål at udvælge mennesker
 - forbud mod kommercialisering af menneskekroppen og dele heraf som sådan
 - forbud mod reproduktiv kloning af mennesker.

Heraf kan vi se, at tvangsbestemmelserne er en klar krænkelse af artikel 3.

Artikel 6

Ret til frihed og sikkerhed

Enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed

Bestemmelser om frihedsberøvelse på baggrund af ”mistanke” er en klar krænkelse af artikel 6

Artikel 7

Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation

Denne artikel er også overtrådt, dels gennem bestemmelsen om, at myndighedspersoner – eller endog private vagtværn – kan trænge ind i din bolig uden dommerkendelse på ”mistanke” om at du er smittet, og derved at myndighederne tillader – eller måske endog har kontraheret med private foretagender, der blander sig i din kommunikation, dine opslag på Facebook eller videoer du lægger ud på YouTube.

Artikel 8

1. Enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører ham/hende.
2. Disse oplysninger skal behandles rimeligt, til udtrykkeligt angivne formål og på grundlag af de berørte personers samtykke eller på et andet berettiget ved lov fastsat grundlag. Enhver har ret til adgang til indsamlede oplysninger, der vedrører ham/hende, og til berigtigelse heraf.
3. Overholdelsen af disse regler er underlagt en uafhængig myndigheds kontrol

Denne artikel er overtrådt med § 68 i L 134, der giver diverse myndigheder ret til at gemme, udveksle og behandle uverificerede personoplysninger

Artikel 11

1. Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at modtage eller

meddele oplysninger eller tanker uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til landegrænser.

2. Mediefrihed og mediernes pluralisme respekteres.

Denne artikel er så overtrådt gennem den uddelegerede censur. Det forhold, at censuren udøver af private virksomheder ændrer ikke på, at der er tale om en grov krænkelse af ytringsfriheden, for EU's charter gælder også "horisontalt", som det hedder i jura-sproget – det vil sige det regulerer ikke alene forholdet mellem borgere og stat, men tillige forholder melle borgere eller juridiske personer.

Stk. 2 er groft krænkert ved YouTube's nedtagning af alternative mediers outlet.

Artikel 12

Enhver har ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed på alle niveauer, navnlig i forbindelse med politiske og faglige sammenslutninger og medborgersammenslutninger, hvilket indebærer, at enhver har ret til sammen med andre at oprette fagforeninger og at slutte sig hertil for at beskytte sine interesser.

Det er klart, at forsamlingsfriheden er krænkert. Regeringen har ganske vist udtalt, at POLITISK forsamlingsfrihed fortsat nyder beskyttelse, men politiet har flere gange uden grund opløst politiske demonstrationer og groft chikaneret andre.

Artikel 13

Frihed for kunst og videnskab

Der er frihed for kunst og videnskabelig forskning. Den akademiske frihed respekteres.

Denne artikel er også overtrådt, idet der ikke – hverken i medierne eller det politiske miljø - finder en åben debat sted, hvor de mange videnskabelige dissidenter høres. De får ikke adgang til at ytre sig i det omfang, deres antal berettiger, og de udsættes reelt for berufsverbot og firing, idet mange læger, der udtaler sig mod regeringens tiltag bliver fyret uden anden påviselig grund eller endog frataget deres autorisation. Der gives ikke midler til forskning, der kan falsificere nogen af de mest uhyrlige påstande om Covid-19.

Artikel 15

Erhvervsfrihed og ret til at arbejde

Enhver har ret til at arbejde og til at udleve et frit valgt eller accepteret erhverv

Denne artikel er også undergravet, idet visse erhvervsudøvere, f.eks. frisører og massører, i lang tid ikke har kunnet udøve deres erhverv

Artikel 16

Frihed til at oprette og drive egen virksomhed

Friheden til at oprette og drive egen virksomhed anerkendes i overensstemmelse med fællesskabsretten og

national lovgivning og praksis.

Denne ret er heller ikke længere beskyttet – uden rimelig årsag forhindres et stort antal butiksindehavere i at drive deres virksomhed. Derved diskrimineres de – idet store virksomheder får lov til at holde åbent.

Artikel 20

Alle mennesker er lige for loven.

Dette er tydeligvis heller ikke længere tilfældet, jf. ovenstående.

Artikel 30

Beskyttelse i tilfælde af ubegrundet opsigelse

Enhver arbejdstager har ret til beskyttelse mod ubegrundet opsigelse i overensstemmelse med fællesskabsretten og national lovgivning og praksis

Dette gælder så ikke længere læger og andre sundhedsarbejdere. Andre faggrupper presses også nu.

Artikel 35

Sundhedsbeskyttelse

Enhver har ret til at få adgang til forebyggende sundhedsydelser og til at modtage lægehjælp på de betingelser, der er fastsat ved medlemsstaternes lovgivning og praksis. Der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter

Det er så heller ikke tilfældet længere, idet borgere med virkelig alvorlige sygdomme, meningitis, akut hjertesvigt og andet er blevet afvist og er døde grundet manglende Covid-test. Det er faktisk mord.

Artikel 45

Fri bevægelighed og opholdsret

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.
2. Fri bevægelighed og opholdsret kan i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indrømmes tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold på en medlemsstat.

Den fri bevægelighed, som også er sikret i de øvrige konventioner, og som er fuldstændig afgørende, er totalt tilsidesat med nedlukninger og grænselukninger, som af sundhedsmyndighederne er blevet vurderet til at være komplet virkningsløse.

Artikel 47

Adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol

Enhver, hvis rettigheder og friheder som sikret af EU-retten er blevet krænkede, skal have adgang til effektive retsmidler for en domstol under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i denne artikel. Enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov. Enhver skal have

mulighed for at blive rådgivet, forsvaret og repræsenteret. Der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse. Denne artikel har længe været illusorisk, og retssystemets værdiløshed har især vist sig under Corona-krisen. Adgangen til fri proces er blevet stærkt administrativt begrænset i de senere år, og alle de mennesker, der som vi nu kan se er blevet udsat for alvorlige krænkelse af deres basale rettigheder, har ikke en kinamands chance for at få deres sager prøvet ved domstolene. Ikke alene vil det koste mange penge at få en advokat til at søge fri proces for dem (der gives nemlig kun fri proces til dem, der har ladet en advokat indgive ansøgningen) men det er praktisk umuligt at finde en advokat, der vil føre sådanne sager, og en endelig afgørelse – i Højesteret – vil i de fleste tilfælde ikke kunne forventes indenfor mindre end 6 år.

Vi kan altså se, at de ekstremt vidtgående krænkelse af vores ret til liv og frihed der er begået af de mennesker, som vi har betroet varetagelsen af vores interesser, omfatter hele 14 artikler i Menneskerettighedschartret.

Og så vil de mange jo sige: ”Jamen det er jo helt berettiget, for planeten står overfor en hidtil uset trussel, hele menneskeheden er truet af udslettelse.” Men som vi har set i SST's skrivelser, - og som vi i øvrigt kan konstatere ved at se på antallet af døde -hhv. MED og AF Corona, så er det meget langt fra tilfældet. OG DET ER NETOP I EN KRISESITUATION, AT FORFATNING OG MENNESKERETTIGHEDER SKAL STÅ DERES PRØVE, FOR DET ER DER VI BEHØVER DEM, OG IKKE NÅR DER ER FRED OG INGEN FARE.

Og HVIS der havde været tale om en nødretstilstand, skulle denne have været erklæret overfor Europarådet i en detaljeret rapport fra den danske regering, FOR AT DISSE KRÆNKELSER SKULLE VÆRE LOVLIGE, RENT FORMELT. En sådan rapport er indgivet af lande som Aserbajdsjan, Kazakstan, Armenien og mange flere med et yderst blakket ry – men IKKE af Danmark. Det viser en begæring om aktindsigt, som bl.a. jeg indgav til Stats- og Udenrigsministerierne i sommeren 2020. De er altså, formelt set, tale om statsforbrydelse.

Under hele forløbet er der blevet løjet for os dagligt. F.eks. lovede Magnus Heunicke så sent som i december 2020, at der aldrig ville blive tale om vaccinepas. I marts var de en realitet. Det er – for os der ved hvad en opgave som vaccinepasset kræver af ressourcer – så meget mere oprørende, som det må have været under forberedelse mindst et år før det var klar til at tage i brug. Det er oplevelser som denne, der fratager reflekterede og ansvarlige individer den SIDSTE REST AF TILLID TIL OG RESPEKT FOR DET POLITISKE SYSTEM OG DETS REPRÆSENTANTER. Dokumenter, der i hver fald indtil februar 2021 lå på kommissionens hjemmeside afslører, at vaccinepasset var under forberedelse allerede i 2018. (appendix 1)

Alle prognoser og skrækscenarier har vist sig at være så vildt overdrevne, at enhver tillid til den såkaldte ”ekspertise”, der står til regeringens rådighed, ligeledes er forsvundet som dug for solen. En række af de mest benyttede ”eksperter” er således klart inhabile, idet de arbejder for og er finansieret af organisationer, der har en direkte eller erklæret interesse i at vaccinere så mange som muligt. Således har cand.scient Per Brændgaard påvist, at Professor Lone Simonsen fra RUC, der er en af

de allermest benyttede skræk-demagoger, også arbejder for Bill Gates. Hun har fremsat nogle af de mest absurde påstande under hele dette forløb, såsom at vi uden nedlukning ville have set 25.000 flere døde. Denne påstand er ikke videnskabeligt underbygget overhovedet. Herudover har hun modtaget 10 mill. kr. fra Carlsbergfondet, som er medlem af World Economic Forum (WEF) der er varme fortalere for vaccinetvang og vaccinepas.

<https://perbraendgaard.dk/2021/07/28/pandemiprofessor-lone-simonsen-finansieret-af-world-economic-forum/>

I Sverige, hvor jeg selv bor, har der stort set ikke været nogen restriktioner, og her er INGEN statistisk overdødelighed i 2020. Et ufravigeligt krav til en farlig pandemi, en kategori A- epidemi, må være en klar overdødelighed. Og den er ganske udeblevet i Sverige, uanset hvad journalisteleverne på tjekdet.dk måtte mene om sagen. (appendix 2)

Det absurde og menneskeretsstridige vaccine-pas er nu genstand for voldsomme protester fra en række af Jeres kolleger i EU – Parlamentet, som ganske snart vil være ude afstand til at varetage deres parlamentariske hverv:

<https://youtu.be/R6YkcgToFkc>

DEN ALMINDELIGE VACCINE - SKEPSIS

Er ikke af nyere dato. Jeg taler for det store flertal af dissidenter, som vi foretrækker at kalde os – når jeg siger, at jeg INTET har imod vacciner per se.

Vaccinationsteknologien var et fantastisk videnskabeligt gennembrud, og den har reddet millioner af menneskeliv. Jeg blev selv vaccineret sidst i 2012 mod gul feber, hepatitis A og tetanus, den sidste gang jeg var i Vestafrika. Men den kommercielt betingede overeksponering af teknologien er jeg derimod – i lighed med en række læger, der ikke nøjes med at lade sig orientere af medicinalindustrien, yderst skeptisk overfor. Der findes historisk kun ét eksempel på en vellykket vaccinationskampagne mod en virus: Koppe-virussen. Efter som journalist at have gravet i HPV-skandalen (jeg har også en gang læst medicin uden at færdiggøre studiet) blev jeg rystet over sagens kendsgerninger, som kort skal gives her.

Vaccinen består af to dele: Den immuno-aktive del (den døde virus) og ADJUVANSEN, alle følgestofferne. Det er dokumenteret, at deltagerne i Furure-2 forsøget, som startede i 2002, fik at vide, at der IKKE var tale om et bivirkningsstudie, og at der ingen bivirkninger var af vaccinen. Dette var notorisk usandt. Det VAR et bivirkningsstudie, og det blev IKKE gennemført efter videnskabelige principper. I et dobbelt blind-forsøg kræves det, at der opereres med to grupper: Én der får det aktive stof, og én der får et såkaldt placebo-stof, et stof der er 100% inaktivt; dvs. saltvand, når det drejer sig om vacciner. Når studiet er afsluttet sammenligner man så de to grupper for at se, hvordan forekomsten af diverse bivirkninger og reaktioner afviger mellem grupperne, ligesom man selvfølgelig måler forekomsten

af den sygdom, vaccinen skal forebygge i de to grupper. Men det var IKKE sådan, man gennemførte Future-2 studiet. Man benyttede ADJUVANSEN som placebo, og det er aldeles utilladeligt, fordi det netop er adjuvansen, der mistænkes for at fremkalde alvorlige bivirkninger. Dermed har man udelukket muligheden for at måle og sammenligne forekomsten af diverse bivirkninger i de to grupper. Alligevel gjorde man fuldstændig uvidenskabeligt netop det. Man sammenlignede forekomsten af bivirkninger i de to grupper, og da bivirkningerne forårsagedes af adjuvansen, var forekomsten nogenlunde den samme. Man konkluderede derfor – uvidenskabeligt – at der ingen bivirkninger var! Dette meddelte man alle praktiserende læger og specialister, hvilket fik dem til at søge efter andre – imaginære – årsager, nr unge kvinder med alvorlige bivirkninger dukkede op i konsultationerne, og bivirkningerne blev derfor heller ikke indberettet korrekt til SSI. Mange af disse unge kvinder med Guillaume – Barrés Syndrom, skader på centralnervesystemet, kronisk træthedssyndrom og meget andet har fejlagtigt fået psykiatriske diagnoser hæftet på sig. Men hvad er det da, der er i adjuvansen? Særligt to elementer påkalder sig opmærksomhed. For det første indeholder de nano-aluminium, altså meget små partikler af grundstoffet aluminium. Aluminium har intet at gøre i menneskelegemet; det forekommer ikke naturligt i vores organisme. Det andet er et stof, Polysorbat 80, der benyttes systematisk til at føre nano-partikler ind over blod-hjerne-barrieren. Hvad blod-hjerne-barrieren er forklares således på Kræftens Bekæmpelses hjemmeside:

”Blodkarrene i centralnervesystemet er, i modsætning til resten af kroppen, omgivet af en tæt membran, kaldet blod-hjerne barrieren. Barrierens funktion er at

forsøge at fastholde et konstant kemisk miljø i hjernen for at sikre de bedste betingelser for hjernecellerne. Barrieren hæmmer således en lang række stoffer i at blive optaget fra blodet til centralnervesystemet. Generelt passerer vandopløselige stoffer kun vanskeligt blod-hjerne-barrieren, hvorimod fedtopløselige stoffer, fx alkohol og mange lægemidler lettere kan passere.”

Da jeg forelagde dette for en videnskabsmand jeg kender fra et stort dansk medicinalfirma var han rystet. ”Hvad i alverden har nano-aluminium at gøre i centralnervesystemet”, udbrød han spontant. Og dette er, for at sige det ligeud, ”the million dollar question”. Der gives ikke noget fornuftigt svar herpå. Aluminium optræder i organismen på samme måde som tungmetaller. Det udskilles ikke, når det først er ophobet i centralnervesystemet, og det må antages at kunne forårsage svære skader på samme. Man har længe brugt aluminium i vaccine-adjuvanser, fordi det provokerer immunsystemet lokalt omkring indstiksstedet. Og formålet HERMED er at spare penge. Hvis man kan spare 5 \$ pr. vaccine ved at bruge mindre af det aktive stof (virus) så har man tjent en milliard \$, hvis man sælger 200 millioner doser.

Men det har ingen relevans i centralnervesystemet. Så det næste spørgsmål der trænger sig på er: ”Hvorfor skulle Merck, Sharp & Dome (producenten) dog ønske at fremkalde svære skader? Og det er endnu vanskeligere at besvare, men hvis man er ”konspirationsteoretiker”, så kunne man måske forledes til at lytte til nogen af de mange whistleblowere fra medicinalindustrien, som beretter, at man bevidst udvikler produkter, der fremkalder bivirkninger, for derved at kunne sælge mere medicin til behandling af de samme bivirkninger. Der er

absolut ingen grund til at ”nære tillid” til medicinalindustrien. De største amerikanske medicinalfirmaer er i de senere år idømt et kæmpe milliardbeløb i bøder for alle mulige forseelser, spændende fra svindel med studier, falsk indholdsdeklaration til bestikkelse.

<https://www.pharmaceuticalprocessingworld.com/gsk-pfizer-and-jj-among-the-most-fined-drug-companies-according-to-study/>

En af de whistleblowere man måske burde lytte til er den tidligere chef for Merck, Sharp & Dome i Frankrig, dr. Bernard Dalbøge. Han har udtalt, at HPV-vaccinen vil udvikle sig til den største skandale i medicinalhistorien, men det var selvfølgelig inden vi fik COVID – vaccinerne.

<http://hvp-vaccine-info.org/gardasil-vil-blive-den-storste-medicinske-skandale-historien/>

Det værste er næsten, at der ikke er ringeste belæg for at hævde, at vaccinen virker og forebygger livmoderhalskræft, som er det der er formålet med den. Tal trukket fra Cancerregisteret i 2017 viser, at antallet af livmoderkræfttilfælde blandt de 0-30 årige (som er den gruppe, der rummer alle modtagere af vaccinen på dette tidspunkt) et steget støt siden 2005, til trods for at mere end 700.000 kvinder er vaccineret. Blandt de 30+ årige, af hvilken INGEN har modtaget vaccinen, er antallet af livmoderkræfttilfælde FALDET markant.

Her er tallene:

Kilde :Cancer registeret

Alder 15-29

Årstal Forekomst forøgelse

2005	26	
2006	33	27%
2007	31	19%
2008	27	4%
2009	31	19%
2010	30	15%
2011	35	35%
2012	26	0%
2013	27	4%
2014	38	46%
2015	35	35%
2016	24	-8%
2017	37	42%

over 30:

Årstal Forekomst Fald

2005	395	
2006	350	11%
2007	344	13%
2008	332	16%
2009	360	9%
2010	327	17%
2011	363	8%
2012	330	16%
2013	343	13%
2014	373	6%
2015	326	17%

2016	312	21%
2017	328	17%

Så når professor Susanne Krüger Kjær i Ekstrabladet d. 14. juni 2021 påstår, at ”antallet af tilfælde falder år for år” er det simpelthen en lodret løgn.

<https://ekstrabladet.dk/forbrug/sundhed/godt-nyt-om-doedelig-sygdom/8511466>

Hvis man vil have reel information om omfanget af HPV – vaccineskader, kan man rette henvendelse til Landsforeningen af HPV-bivirkningsramte v. civilingeniør Karsten Viborg.

<http://hpv-bivirkningsramte.dk/>

Den franske læge Bernhard Dalbergue, som arbejdede i Mercks laboratorier i 20 år, har udtalt at HPV-vaccinerne vil blive den største skandale i den medicinske historie.

<http://hpv-vaccine-info.org/gardasil-will-be-the-biggest-scandal-in-medical-history/>

Sverige har erkendt de mange skadelige bivirkninger af vacciner, noget der aldrig er sket i Danmark. Influenza-vaccinerne indeholder også en skadelig adjuvans, og i Danmark er det en lukket bog. Hele sundhedssystemet synes at leve i virkelighedsfornægtelse.

<https://www.bt.dk/sundhed/vaccine-skandale-nu-betaler-sverige-millioner-i-erstatning-til-ofre>

Sverige er også begyndt at udbetale erstatninger til

personer, der har fået vaccineskader efter Covid-vaccinerne. De danske myndigheder synes dårligt nok at anerkende, at der er et uhørt antal alvorlige skader efter DE EKSPERIMENTELLE Covid -vacciner, og sundhedsmyndighederne har anmodet læger om at ophøre med at indberette ”mindre alvorlige” bivirkninger, idet man åbenbart vil udelukke muligheden af, at mindre alvorlige bivirkninger kan udvikle sig til MERE alvorlige bivirkninger.

De danske sundhedsmyndigheder synes at være enestående korrupte. Hvor der sandsynligvis stadig er en høj etik blandt vores hospitalsansatte og praktiserende læger, er situationen den, at ansatte i SST, SSI og Lægemiddelstyrelsen vader ud og ind af vores institutioner og medicinalindustrien. Et stort antal af de ansatte i SST, SSI og Lægemiddelstyrelsen har en fortid i medicinalindustrien, og mange vender tilbage til den – og lønninger, der er 3 gange så høje eller mere.

<https://laegemiddelstyrelsen.dk/da/nyheder/2021/direkte-er-thomas-senderovitz-stopper-i-laegemiddelstyrelsen/>

EU friholder vaccineproducenterne fra erstatningsansvar, ligesom man har gjort det i USA siden 1988. Man behøver ikke være ”konspirationsteoretiker” for at indse, at sådan lovgivning understøtter uansvarlighed og decideret kriminel adfærd.

<https://danwatch.dk/perspektiv/eu-beskytter-vaccineproducenter-mod-dyre-erstatningssager/>

Hvor mange af vælgerne tror du, kære læser, synes det er i orden at multinationale medicinalfirmaer tjener astronomiske summer på noget, der ifølge regeringen og

WHO er en global katastrofe UDEN ringeste ansvar for produkternes skadevirkninger? Vaccinationsprogrammet er et gigantisk eksperiment på levende mennesker. Det kan simpelthen ikke nægtes.

<https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-12-27-i-dag-gaar-vi-ind-i-et-gigaeksperiment-siger-professor>

Eksperimenter på levende mennesker har været strengt forbudt siden 2. Verdenskrig. I Oviedo-konventionen, som er gældende dansk ret, står der i artikel 5:

”Ingen intervention må foretages på sundhedsområdet uden den berørte persons frie og informerede samtykke. Denne person skal forud for enhver intervention have modtaget relevante oplysninger med hensyn til formålet og arten af interventionen samt med hensyn til de deraf følgende konsekvenser og risici. Den pågældende person kan til enhver tid frit trække sit samtykke tilbage.”

Og så kommer spørgsmålet: Hvordan kan der foreligge et informeret samtykke i forbindelse med et eksperiment, som ingen kender udfaldet af? Og dette spørgsmål trænger sig endnu stærkere på, når de drejer sig om de hundredtusindvis af ældre og BØRN, der er blevet vaccineret – mange uden forældrenes samtykke.

Hvordan kan man informere en 16-årig om de mulige risici ved en eksperimentel vaccine, der reelt er genmanipulation? Er personalet i de mange vaccine-telte uddannet til det? Er læger og sygeplejersker? Svarene er indlysende ”NEJ”.

Og al tvang – hvad enten det drejer sig om kompulsiv tvang, som vi ser i Frankrig og Italien, hvor personer i det offentlige såvel som i private virksomheder trues

med fyring, hvis de ikke lader sig vaccinere, eller fysisk tvang – er altså kriminelt. Kompulsiv tvang finder formentlig også sted i Danmark nu.

Og den danske regering har konspireret i den hensigt at begå netop denne forbrydelse. Det første udkast til en ny epidemilov, som regeringen fremlagde i oktober 2020, indeholdt en række bestemmelser om fysisk tvang.

Samtlige Folketingets partier med undtagelse af socialdemokratiet tog afstand fra denne del af loven. Der fremlagdes derfor d. 22 december et nyt forslag UDEN tvang. Men d. 13. januar udsendte Sundhedsministeren i al ubemærkethed en bekendtgørelse - med hjemmel i den forrige epidemilovs bemyndigelsesbestemmelser og altså uden Folketingets medvirken – Bekendtgørelse 36, der indeholdt alle de tvangsbestemmelser, man lige havde fjernet fra Epidemiloven.

https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2021/36?fbclid=IwAR2w2ZhQNq2j2uFVuBLyMMa0w7PYaqnJd6z0KYfF3_7MsVnc6Ua9UnyGM5U

Da SST efterfølgende d. 25 februar 2021 opgraderede Covid-19 til en kategori A – sygdom – på lige fod med Ebola og Gul Feber – var vejen banet for massiv magtanvendelse og tvangsvaccinationer. Hvorfor man undlod at benytte den fremgangsmåde, som man så behændigt havde tilvejebragt (falsk) lov hjemmel for, må stå hen i det uvisse.

I efteråret blev Covid-19 så pludselig nedgraderet igen til en kategori B-sygdom. Og hvor latterligt er det nu lige? Enten er en sygdom dødelig, eller også er den ikke. Har man nogen sinde set en anden kategori A-sygdom blive nedgraderet? Det er ren politisk manipulation, det har

intet med sundhedsfaglige kendsgerninger at gøre.

Hele dette forrykte eksperiment på menneskeheden skyldes en sygdom, der i Danmark har haft en dødelighed på 0,5 promille. Og så skal vi tale om en anden ting. Den groteske måde, man over hele jorden har anvendt co-morbiditetsbegrebet på. Alle mennesker, der er testet positive for Covid, vil, hvis de dør inden for 1 måned, uanset om dødsårsagen er drab eller en trafikulykke, blive registreret som covid – ofre. I maj 2020, hvor 524 personer var døde MED Covid indrømmede SSI i en aktindsigt, at kun 24 ikke led af en underliggende, potentielt dødelig sygdom. De massive dødstal fra andre himmelstrøg, hvor medicinalindustriens indflydelse er endnu mere håndgribelig er med en tilvished grænsende sandsynlighed fuldstændig urealistiske. Co-morbiditetsbegrebet har historisk været anvendt til at fastslå den egentlige dødsårsag hos personer, der led af flere potentielt dødelige sygdomme. I tilfældet Covid har det været anvendt til det modsatte: At forplumre den egentlige dødsårsag i den hensigt at tilvejebringe et grundlag for massive vaccinationskampagner.

Covid-19 ”vaccinerne” er IKKE vacciner i traditionel forstand. De er gen-manipulation, og ifølge en række eksperter, der stort set aldrig kommer til orde i medierne, ekstremt risikable. De manipulerer kroppens celler til SELV at producere det protein, der provokerer immunsystemet til at reagere: ”Spike”-proteinet. Og ingen ved, hvordan man effektivt begrænser produktionen af spike-protein i kroppen. Der findes videnskabelige studier der viser, at spike-proteinet fra Covid-19 angriber endothelet (de celler, der udgør væggene i blodkarrene og hjertekamrene, og en af de

alvorlige bivirkninger er netop betændelse i hjertekamrene, pericarditis, som kan forårsage hjertestop. (appendix 3) Det formelig vælter ind med videnskabelige artikler, der beskriver de ekstreme risici ved vaccinerne, risici der naturligvis bliver mange gange større ved gentagelse – ALLE skal nu tilbydes et 3. stik – og der kommer sikkert et 4. stik i begyndelsen af 2022. Hvorfor? Jo, fordi vaccinerne faktisk ikke virker. En meget høj andel af de Covid-indlagte rundt omkring i verden er fuldt vaccinerede.

<https://newsrescue.com/australia-israel-report-95-99-hospitalized-fully-vaccinated/>

Og hvor almindelige er så bivirkningerne? De indrapporterede bivirkninger til det europæiske EMA var pr. 10/9: 132.000 for Moderna, 485.000 for Pfizer, 390.000 for AstraZeneca, og 30.000 for Janssen; i alt 1.037.000 indberetninger. Heraf var de 25.000 dødsfald. I følge et 3 år langt studie fra Harvard (2010) er det kun ca. 1% af alle bivirkninger der bliver indberettet. Hvis vi skal tro dette, så dækker de 25.000 dødsfald over et reelt antal omkring 2,5 million i Europa alene, samt 100 millioner tilfælde af mere eller mindre alvorlige bivirkninger.

“Electronic Support for Public Health–Vaccine Adverse Event Reporting System (ESP:VAERS)”

<https://digital.ahrq.gov/sites/default/files/docs/publication/r18hs017045-lazarus-final-report-2011.pdf>

Skulle det være en pris der er værd at betale for en sygdom, der i Danmark har dræbt MAKSIMALT 2.500 82-årige på halvandet år? Det er en ren absurditet. Vi havde ingen overdødelighed i 2020. Vi vil formentlig i

februar 2022 se en voldsom overdødelighed for 2021. Og det skyldes IKKE Covid!

<https://stopworldcontrol>

Og hvis hvert eneste dødsfald, som statsministeren siger, er ét for meget, hvorfor gør hun så ikke noget ved de 3.000 dødsfald, vi hvert år oplever på grund af hospitalsinfektioner?

<https://videnskab.dk/forskerzonen/krop-sundhed/3000-danskere-doer-hvert-aar-af-hospitalsinfektioner-bedre-haandhygiejne-kan-redde>

HISTORISK VIDENSKABELIG DISSENS

Hvad offentligheden overhovedet ikke får noget indtryk af gennem de gennem(selv)censurerede medier, er at der foreligger en kolossal og historisk videnskabelig dissens. Den frie og åbne videnskabelige debat er stendød, og det kan kun betegnes som en katastrofe. The Great Barrington Declaration er underskrevet af mere end 44.000 læger og 14.000 andre videnskabsfolk. De kommer ikke til orde i medierne. I Danmark har ca. 2.000 sundhedspersoner underskrevet en erklæring, udfærdiget af Kim Varming, immunolog, ledende overlæge på Ålborg Universitetshospital, overlæge Christian Akim Jacobsen, Jørn Bech Laursen, dr. med., PhD, og Mette Maja Mouritsen, speciallæge i almen medicin.

<https://www.skrivunder.net/erkla?u=2704746&s=77939424&utm>

De kommer ikke til orde, og de bliver i lighed med andre systemkritikere censureret voldsom på de sociale medier. Vi får dagligt henvendelser fra læger og sygeplejersker, som fortæller om de utålelige tilstande på sygehusene – enhver kritisk bemærkning er uønsket og fører til intimidering og trusler. Men det Patologiske Institut i Reutlingen – de er vel ikke ”konspirationsteoretikere” ? Deres pressekonference afslører rystende detaljer om de eksperimentelle vacciner og deres effekt på menneskekroppen:

Del 1:

https://ugetube.com/watch/institute-of-pathology-in-reutlingen-press-conference-part-1-9-20-21-english-translation_N7q3GFj722xifol.html?__cf_chl_jschl_tk__=pmd_CX.IBfwdrXLryua1PpVzbDzSSmQFb4uv3MkA041V0SQ-1635070266-0-gqNtZGzNAuWjcnBszQe9

Del 2:

https://ugetube.com/watch/institute-of-pathology-in-reutlingen-press-conference-part-2-09-20-21-english-translation_m7f6cwAHTfYgZYZQ.html

Og hvor ”whistle-blowere” jo i hvert fald i den politiske propaganda nyder særlig anerkendelse i EU, så er anerkendelsen knapt så iøjnefaldende, når budskabet er politisk uønsket. Top-forskeren, dr. Mike Yeadon, tidligere vicepræsident i Pfizer i 16 år, bliver skudt ned igen og igen af ”fact-checkere”, aka dumme journalistelever. Hans originale udtalelser kan dårligt findes på Google længere, og det bringer os til det næste emne.

<https://rightsfreedoms.wordpress.com/2021/07/31/dr-mike-yeadons-final-warning-to-humanity/>

Det oftest fremførte argument er: ”Jamen se dog på alle de døde i USA og Brasilien! Det kunne være gået lige så galt i Danmark! Herefter følger en kort redegørelse for det verdensomspændende Covid – bedrageri, som naturligvis har været mest effektivt, hvor korruptionen er størst. I en endnu ikke publiceret bog om dette emne skriver forfatteren Søren Roest Korsgaard bl.a. vedrørende den første fase i bedraget, **den uvidenskabelige applikation af begrebet co-morbiditet**, som ifølge et større videnskabeligt amerikansk studie har ført til en overvurdering af dødstallet med en faktor 16:

“The WHO declared a Worldwide Public Health Emergency on January 30, 2020, based on 83 “cases” outside China.... The rope holding the official C-19 story together largely depends on two factors, namely the ability of the RT-PCR-test to reliably detect SARS-CoV-2 and on the official C-19 death toll.

In regard to the death count, it has been shown that existing guidelines were subverted in some countries without peer-review. This resulted in a new term, “died with,” rather than “of” C-19. It has been argued that this was deliberately done to inflate the death toll of the disease, such that governments could continue to terrorize the public into subversion.

Let us take a look at the US, which purportedly has a high number of C-19 deaths. Critics claim that the allegedly high death toll is due to government inaction. In October 2020, a large group of scientists published a long and detailed study, “COVID-19 Data Collection, Comorbidity & Federal Law: A Historical

Retrospective” [133]. The study examined the legal and medical consequences of the COVID-19 Alert No. 2 issued on March 24, 2020, by the CDC. The alert significantly altered the cause of death reporting exclusively for C-19, and it had a “dramatic impact” upon the number of C-19 deaths [133]. Prior to the alert, the US had used a particular nationwide standard for how death should be recorded in cases of comorbidity for 17 years without incident. According to the study, if the CDC had not changed the guidelines, the total C-19 fatalities would be approximately 16.77 times lower than the official figures. With the new guidelines in place, the death toll at the time of publication was 161,392. If the CDC had stuck to the well-established 2003 guidelines, there would only have been 9,684 registered deaths. According to official sources, the flu can sometimes kill as many as 60,000 people annually in the US [134]. A Minnesota State Senator, Dr. Scott Jensen, was one of the first doctors to expose how COVID deaths were being systematically inflated. He revealed on TV that he had received instructions encouraging him to write C-19 on death certificates (this is something that had never happened before for any cause of death), even if the person had never been tested. Furthermore, under the new “ridiculous” guidelines, a person who died from getting hit by a bus would be listed as a C-19 victim if his test was positive [135]. Dr. Jensen remarked during the interview, “We’re gonna put that down as COVID-19? That doesn’t make any sense” [135]. The doctor also revealed that powerful financial incentives had been created, undoubtedly resulting in further inflation of C-19 statistics.

[133]. Ealy et al. “COVID-19 Data Collection, Comorbidity & Federal Law: A Historical Retrospective”

https://www.researchgate.net/publication/344753727_C_OVID-19_Data_Collection_Comorbidity_Federal_Law_A_Historical_Retrospective (accessed August 2021).
[134]. “Disease Burden of Influenza”
<https://www.cdc.gov/flu/about/burden/index.html>
(accessed August 2021).
[135]. “Dr. Jensen calls out 'ridiculous' CDC guidelines for coronavirus-related deaths”
<https://video.foxnews.com/v/6148398329001#sp=show-clips> (accessed August 2021).

Den anden meget væsentlige faktor i skræk-kampagnen er PCR-testen. Det er også første gang i historien, at man forsøger at vurdere en epidemis udbredelse udelukkende ved hjælp af en laboratorietest. Hidtil har kliniske symptomer spillet den vigtigste rolle. Og en meget stor del af den videnskabelige verden er i oprør. Skaberen af PCR-testen, Kary Mullis, som fik Nobel-prisen herfor, har selv udtalt, at testen IKKE kan bruges som diagnostisk redskab. Testens udfald er fuldstændig afhængig af den måde, den anvendes på. Karry Mullis anbefaling var 25 opformeringer af sample-materialet; i Danmark (og de fleste andre steder) har man opformreret materialet op til 45 gange! Den ganske lille stump RNA (arvemateriale) man leder efter, findes naturligt ca. 200 andre steder i menneskelegemet.

Søren Roest Korsgaard skriver:

The RT-PCR protocol (note that “RT-PCR” is frequently used synonymously with “PCR”) for diagnosing C-19 has been shown to yield a positive result for frozen chicken wings, papaya, pawpaw fruits, birds, goats, and

major studies have shown it be unreliable, which can hardly be surprising as its inventor, Nobel Laureate Kary Mullis, warned:

With PCR, if you do it well, you can find almost anything in anybody ... If you can amplify one single molecule up to something that you can really measure, which PCR can do, then there's just very few molecules that you don't have ... in your body. So that could be thought of as a misuse of it – to claim that it's meaningful ... [PCR is] a process that's used to make a whole lot of something out of something. That's what it is. It doesn't tell you that you're sick, and it doesn't tell you that the thing you ended up with really was going to hurt you or anything like that [159].....

In November 2020, 21 scientists published an external peer-review of the RT-PCR method to detect SARS-CoV-2. The long, technical, and detailed review concludes:

“In light of our re-examination of the test protocol to identify SARS-CoV-2 described in the Corman-Drosten paper we have identified concerning errors and inherent fallacies which render the SARS-CoV-2 PCR test useless” [160]. Specifically, it is “useless as a specific diagnostic tool” and with regard to “delivering accurate test-results of real significance in an ongoing pandemic” [160].

In the external peer-review, they also pointed out that the scientific publication that derived the protocol, the so-called Corman-Drosten paper, was, in all probability, not peer-reviewed. The lengthy and complex study was submitted to the medical journal Eurosurveillance on January 21, 2020, and in record time accepted for

publication the next day. The WHO had already published the protocol on January 13, 2020 [160]. Despite many requests, Eurosurveillance has never released any peer-review report for the study. Christian Drosten and Chantal Reusken are members of the editorial board of the journal, indicating that they peer-reviewed their own study. At least four authors of the study had severe, unstated conflicts of interest. The technical and theoretical review is supported by major studies that analyzed many test results. Dr. Jaafar and coworkers performed 250,566 RT-PCR tests on 179,151 patients [161]. A total of 13,161 or 7.3% tested positive for SARS-CoV-2 within 35 RT-PCR cycles. Extensive analysis revealed that at 35 cycles, a total of 97% were false positives, at 34 cycles there were 91.5% false positives, and so forth (up to 45 cycles have been recommended). It has been shown by Dr. Niels Harrit that if a long list of conditions are met, including that the protocol is a valid method for detecting SARS-CoV-2, then, at best, only 2.8% of the initial 7.3% are trustworthy [162]. In other words, the test generates mostly false positives.”

[159]. “DR. KARY BANKS MULLIS EXPLAINS HOW RT-PCR TESTING CAN BE MISREPRESENTED TO SHOW A POSITIVE TEST”
<https://www.bitchute.com/video/6Ol6ZYiI598b>
 (accessed August 2021).

[160]. “Retraction request letter to Eurosurveillance editorial board”
<https://cormandrostenreview.com/retraction-request->

letter-to-eurosurveillance-editorial-board (accessed August 2021).

[161]. Rita Jaafar et al. “Correlation between 3790 qRT-PCR positives samples and positive cell cultures including 1941 SARS-CoV-2 isolates”

https://www.researchgate.net/publication/344426920_Correlation_between_3790_qRT-PCR_positives_samples_and_positive_cell_cultures_including_1941_SARS-CoV-2_isolates (accessed August 2021).

[162]. “Making something out of nothing”: RT-PCR tests, CT values and false positives” <https://off-guardian.org/2021/03/27/making-something-out-of-nothing-RT-PCR-tests-ct-values-and-false-positives> (accessed August 2021).

TILTAGENDE CENSUR

Censuren i Danmark holdt sit indtog med Terrorpakke 1. De vidtgående krænkelser af meddelelshemmeligheden, den almindelige retssikkerhed og privatlivets fred vakte rædsel i juristkredse, men kun to aviser afviste terrorpakken, nemlig Ekstra Bladet og Jyllandsposten. Svend Ove Gade, som netop var blevet afløst på posten som chefredaktør for Danmarks mest samfundskritiske avis af en tidligere konservativ justits- og forsvarsminister (!) fik lov at skrive lederen som sin svanesang. Så var det slut med kritikken herfra. På Jyllandsposten skrev chefredaktøren, Ulrik Haagerup, på lederplads at det ”burde tage Folketinget nøjagtig 2 minutter at feje det makværk af bordet.” 3 uger senere var han fyret. I forbindelse med den danske deltagelse i det, der efterhånden af folkerets-jurister ubetinget betragtes som den største krigsforbrydelse siden 2. Verdenskrig, nemlig invasionen af Irak, hvor statsministeren bevisligt førte Folketinget bag lyset, uden at det har fået andre konsekvenser for ham, end at han blev udnævnt til generalsekretær i NATO, forstummede al kritik at operationen, og nyhedsstrømmen blev i de danske medier filtreret så fint, at næsten intet slap ud om de omfattende krigsforbrydelser. I et åbent brev fra 2007 til Lisbeth Knudsen (Berlingske Tidende, nu Tjekdet.dk) og Tøger Seidenfaden (Politiken), som jeg kendte personligt fra vores studietid, skrev jeg blandt andet:

”SPØRGSMÅL 1

Hvad er det der gør, at I som ansvarlige for oplysningen af den danske befolkning vælger at udelade væsentlige oplysninger om de forbrydelser, der begås i Irak og

andre steder på kloden?

SPØRGSMÅL 2

Hvordan kan det være, at I ikke i international sammenhæng protesterer voldsomt og uafladeligt over de uhørte begrænsninger af pressens adgang til at dække begivenhederne i Irak?

KENDSGERNINGER:

A)

Efter indtagelsen af Bagdad har amerikanske styrker gjort sig skyldige i en alenlang række af overgreb på civile Irakere. Da de første skandaler brød frem i medierne om tortur-lignende og nedværdigende behandling af fanger i Abu Ghraib- fængslet kom det frem, at mindst 15.000 sagesløse mennesker var blevet fængslet og tilbageholdt i månedsvis. Der er intet der tyder på at antallet af vilkårlige fængslinger er formindsket. Røde Kors og andre anerkendte nødhjælps- og menneskerettighedsorganisationer har kun haft begrænset adgang til at inspicere fængslerne.

B)

Mindst 4 større massakrer på uskyldige civile har fundet sted. I alle tilfælde har de implicerede soldaters overordnede forsøgt at dække over forbrydelserne, i et enkelt tilfælde endog ved at sprænge huse med skuddræbte civile i luften og beordre et luftangreb på den berørte landsby. Det må med føje frygtes, at flere episoder af denne karakter kan have fundet sted. De sigtede i disse sager er i enkelte tilfælde idømt meget lave straffe for forbrydelser, der i USA med stor sikkerhed ville have udløst dødsstraf.

C)

Private vagtkorps har tilsyneladende uden nogen grund åbnet ild mod civile Irakere. Firmaet Blackwater dræbte for nylig 17 civile. Siden besættelsen har disse firmaer haft en væsentlig rolle, bl.a. i opretholdelsen af sikkerheden for civile arbejdere og diplomater. Firmaerne er hovedsagelig fra Storbritannien, USA og Sydafrika. Siden 2003 har offentligheden været bekendt med at disse voldsforetagender har dræbt utallige Irakere uden ringeste grund. Bl.a. skulle det en overgang have været på mode at skyde efter tilfældige vejfarende, når man kørte rundt på patruljer udelukkende for "sportens" skyld. Det mest foruroligende er dog, at disse gangstere af USA's og Storbritanniens parlamenter nu har fået immunitet mod retsforfølgelse, uanset hvad de har foretaget sig i Irak.

D)

I forbindelse med en retssag i Bagdad mod to amerikanske soldater, der står tiltalt for overlagt drab, kom det for nylig – helt bestemt d. 24. September, frem i Washington Post, at der eksisterer en hemmelig forholdsordre fra den amerikanske forsvarskommando til det amerikanske snigskyttekorps om at udlægge madding; dvs. detonerende tændtråd, tændsatser, detonatorer og andre objekter. Når ofte helt uskyldige civile, som af nysgerrighed eller i håbet om at kunne sælge disse objekter, som de måske ikke engang ved hvad er, samler dem op, bliver de skudt.

D. 25. *September 2007 opfordredes Thøger Seidenfaden i en mail til at trykke de under punkt G nævnte kendsgerninger, uden at han har reageret herpå – hverken ved at trykke oplysningerne eller besvare mailen.*

E)

I 2004 blev den Britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, kaldt hjem, suspenderet på fuld løn og erstattet

af en anden. Grunden til at udenrigsminister Jack Straw traf denne disposition var, at Craig Murray trods gentagne påbud herom nægtede at forholde sig tavs om de ting, der foregik i Usbekistan. Siden invasionen af Afghanistan har de engelske og amerikanske efterretningstjenester "outsourcet" deres "torturopgaver" til Usbekistan. Usbekistan er forbandet med et af verdens mest brutale, korrupte og forbryderiske styre. Dødsstraf og tortur anvendes flittigt af styret. Hvor rædselsfuldt der er i Usbekistan kan man læse om på Amnestys hjemmeside, amnesty.dk. Præsidenten og hans familie tjener b.la. penge på at eksportere unge uzbekiske piger til prostitution i Dubai. Disse forbrydere og torturbødler har USA og Storbritannien indgået en aftale med. Fanger bliver simpelthen fløjet til Usbekistan, hvor de bliver tortureret både halvt og helt ihjel, hvorefter de oplysninger, der er fremkommet på denne måde anvendes som brugbare beviser mod dem i mere eller mindre mørkelagte retssager hjemme i Storbritannien og USA. De oplysninger som Craig Murray fremlagde var så rystende, at han blev indkaldt til en høring i Europaparlamentet. Her forklarede Murray blandt mange andre rystende kendsgerninger, at han var vidende om mindst to tilfælde, hvor fanger VAR DØDE SOM FØLGE AF KOGNING. Ingen danske medier omtalte denne høring bortset fra Politiken; her stod et kort referat på netavisen mellem kl. 07 og kl. 14 den 21. April 2006, så BLEV DET FJERNET.

SPØRGSMÅL 3

USA har altså indledt en angrebskrig mod Irak, uden at Irak har udsat USA eller nogen anden nation for

krænkelser, der blot i mindste måde kunne begrunde eller retfærdiggøre et sådant skridt. Men var det ikke netop det ene af de anklagepunkter – at have indledt en angrebskrig – som udløste dødsstraffe under krigsforbryderprocessen i Nürnberg efter 2. Verdenskrig?

SPØRGSMÅL 4

Føler I det ikke som Jeres pligt at være medvirkende til at skabe et nationalt opinionspres for at få disse tilstande bragt til ophør?

SPØRGSMÅL 5

Er der ikke, samlet set, tale om et så omfattende, systematisk, hensynsløst og brutalt voldsregimente i Irak, at der er tale om ”Forbrydelser mod Menneskeheden”?

SPØRGSMÅL 6

Er Jeres stiltiende såvel som Jeres aktive dækken over de amerikanske forbrydelser og Jeres tilsyneladende begejstring for de udefra dikterede terrorlove, som savner enhver reel begrundelse i politi- og efterforskningsmæssige hensyn i en retsstat, en linie der er lagt ud fra 1) stringent forretningsmæssige hensyn (I mener ikke det sælger), eller 2) er den dikteret af Jeres virksomheders ejere, eller 3) hensynet til Jeres annoncekunder? Hvad er det, der har fået Jer til at vende det blinde øje til de uhyrligheder, der foregår under Danmarks aktive medvirken? Er det fordi, som Berlingske Nyhedsmagasin d. 15. Juni 2007 kan fastslå, at ”Mærsk scorer 17 milliarder på USA’s krige?” Hvad er det der gør, at I ikke mener at danskerne bør

delagtiggøres i disse oplysninger?

SPØRGSMÅL 7

Den Australske udenrigsminister var for nylig så ærlig at indrømme, at den eneste grund til, at hans land befandt sig i Irak var at man dermed regnede med at kunne sikre sig en del af olien. Vi ved nu hinsides al tvivl, at Statsministeren førte Danmark med ind i denne krig VEL VIDENDE at det grundlag, hvorpå man opnåede verdens accept af dette skridt var fuldstændig falsk. Hvordan kan Berlingske Tidende forsat støtte en sådan mand? Er moral virkelig noget, der er fuldstændig relativt i forhold til penge og magt?"

Brevet blev aldrig besvaret, endsige trykt.

Nu, 14 år senere, befinder vi os i en situation, hvor vores tidligere statsminister; Helle Thorning Schmidt, udtaler, at "ytringsfriheden ikke er noget der gælder ubetinget", og hun er blevet øverste chef for Facebooks censurafdeling til en årlig millionløse (vist nok 2,5 million).

Og hende kollega, vores justitsminister, har fra Folketingets talerstol udtalt, at frihedsrettigheder er noget, der kun eksisterer i vores hoveder.

Udtalelser som disse ville for 20 år siden have været enden på enhver politisk karriere. I dag er de – for os stakkels tåbelige og uvidende "konspirationsteoretikere" - et ildevarslende vidnesbyrd om, hvad eliten har tiltænkt os. I en artikel i Berlingske Tidende den 13. maj 2021 giver førnævnte justitsminister udtryk for, at han ønsker censuren strammet endnu mere. Han giver udtryk for "sin bekymring for den trussel mod den frie og demokratiske debat, der udgøres af folks "negative, hårde og hadske debattone" på de sociale medier."

Hækkerup tager oven i købet demokratiets varmeste fortalere, den berømte filosof Karl Popper til indtægt for

sine synspunkter, idet Popper efter Hækkerups opfattelse ikke mente, at man burde lade ”de intolerante ødelægge demokratiet” ved at tyrannisere og intimidere de tolerante. Det Hækkerup altså gerne ser, at kun de, som udviser tolerance overfor regeringens åben- og skamløse lovbrud skal have lov til at ytre sig. Hans retorik er ”Engsoc” værdig; det eneste parti i Orwells dystopiske roman ”1984.”

Den måde VI oplever situationen på er, og det kan jeg dokumentere til overflod, at folk får deres opslag nedtaget, bliver truet med udelukkelse og faktisk også bliver udelukket fra Facebook på grund af opslag, der gengiver eller henviser til ubestridelige fakta, officielle dokumenter og data fra den danske administration og EU, artikler fra andre anerkendte medier, såsom The Guardian og flere, samt artikler fra anerkendte videnskabelige tidsskrifter, ikke på grund af andet, end at indholdet af disse artikler og rå data modsiger det, som Facebook anser for at være regeringens narrativ – eller WHO's eller medicinalindustriens – hvilket jo er det samme.

Begrundelsen for permanent slettelse af en konto kan være så diffus som ”overskridelse af vores fællesskabsregler.” Facebooks nidkærhed er dog meget selektiv. **Jeg har selv oplevet at blive beskrevet som ”bevisligt kriminel”, og der er fremsat fysiske trusler mod mig, uden at Facebook – trods anmeldelser af disse ytringer - har fundet det for passende at lukke vedkommende konto eller bare tage opslag og kommentarer ned. Så større er omsorgen for ofrene altså ikke, med mindre de tilhører eliten.** (Jeg nævner for god ordens skyld at der ikke står andet på mig i Rigsregistraturen end færdselsbøder og to bøder for overtrædelse af politivedtægten på hhv. 100 og 150 kr.) Vores kommentarer til censuren er dog bedst udtrykt i

den stævning, der i øjeblikket ligger i Københavns Byret. Vi forlanger simpelthen et omgående stop for censuren. Den gengives her: (uden bilag)

Stævning

Organisationen Frihedsbevægelsens Fællesråd, CVR 41712341, i det følgende FBF, se bilag 1, indstævner hermed de juridiske personer:

Facebook Danmark Aps, Ny Carlsbergvej 80, 1799 Kbh V., se bilag 2, Foreningen Tjekdet, Øster Allé 1, 2100 Kbh Ø, se bilag 3, regeringen v. Statsminister Mette Frederiksen, og Folketinget v. Formanden, Henrik Dam Kristensen, begge Christiansborg, 1240 Kbh. K., under nedlæggelse af følgende

Påstande

Påstand 1

Facebook Danmark Aps belægges med et foreløbigt forbud mod at udøve egentlig censur, dvs. fjerne opslag, der **ikke** strider mod gældende dansk ret, samt begrænse og lukke konti, herunder også at belægge dem med såkaldt ”ghostbanning”, hvis indehavere **ikke** har gjort sig skyldige i krænkelser af gældende dansk ret.

Påstand 2

Foreningen Tjekdet belægges med et foreløbigt forbud mod at mærke påstande som ”falske oplysninger” eller ”delvist falske oplysninger”.

Påstand 3

Regering og Folketing belægges med foreløbigt forbud mod finansiering af foreningen Tjekdet og andre foreninger med samme modus operandum, dvs. indgreb i fri udveksling af informationer og synspunkter på sociale medier

Påstand 4

Regeringen pålægges at overholde sin positive forpligtelse til at skride ind overfor censur jf.EMRK's Artikel 10, samt sikre danskernes RET til at modtage informationer, jf. Eu-Charterets Artikel 11 og EMRK's Artikel 10, herunder at gennemføre tilstrækkelige foranstaltninger til at afværge sociale mediers uberettigede censur og udelukkelse. jf.påstand 1 og 2.

Sagsfremstilling

Under dække af at ville fjerne ”fake news”, altså falske oplysninger, fra de såkaldt sociale nyhedsmedier og platforme, udøver de nævnte virksomheder en de facto censur af synspunkter, der er i strid med den danske regerings og andre, såkaldt venligtsindede landes regerings synspunkter.

Til støtte for de nedlagte påstande gøres gældende

AT den udøvede censur er en grov krænkelse af EU's Menneskerettighedscharters Artikel 11, stk 1 og 2, samt EMRK's Artikel 10, og endvidere artikel 13 i EU's charter, idet kvalificerede akademikers holdninger og analyser bortcensureres, dersom de ikke er i overensstemmelse med den konsensus regering og

myndigheder ønsker at skabe.

Det skal i denne forbindelse påpeges, at ytringsfriheden OGSÅ indebærer frihed til at ytre holdninger, der kan påvises at hvile på et fejlagtigt grundlag. De eksempler der vil blive nævnt i denne stævning vil dog alle være af en beskaffenhed, hvor de fremsatte og bortcensurerede påstande på ingen måde kan påvises at stride mod demonstrerbare fakta, og endog eksempler, hvor det bortcensurerede kan påvises at være ubetinget sandt.

AT at denne praksis ikke ALENE krænker ytringsfriheden, men tillige og i særdeleshed retten til frit at MODTAGE informationer.

AT EU's Menneskerettighedschartor forudsættes at virke "horisontalt", dvs. at det ikke BARE regulerer forholdet mellem borger og stat, men tillige forholdet mellem juridiske personer. Følgende er et citat fra Jon Fridrik Kjølbro's "Den europæiske menneskerettighedskonvention for praktikere". S. 41 øverst: "***Hvis staten – formelt eller stiltiende - godkender handlinger, hvorved private krænker andre privates rettigheder i henhold til konventionen, vil staten ifalde ansvar for sådanne handlinger***".

Derfor er også Statsministeren indstævnet, idet regeringen ikke alene har forsømt denne forpligtelse, men tillige finansierer en væsentlig del af censuren gennem "Foreningen Tjekdet", som i følge sin hjemmeside aktuelt har modtaget en bevilling på 2,8 millioner fra Folketingets Finansudvalg og også tidligere har modtaget 2,9 millioner fra Kulturministeriets Innovationspulje. I følge bilag 4, som er et aktstykke fra Folketinget, modtog Tjekdet dog alene i 2020 4,3 millioner kroner fra Kulturministeriet. I øvrigt er Tjekdet

honoreret af Facebook, der til gengæld bl.a. får store rabatter af staten på el. Det er derfor vores opfattelse, at der de facto foreligger en statslig udlicitering af censur. Tjekdet.dk administrerer en del af censuren, idet diverse opslag stemples som ”falske oplysninger” eller ”delvist falske oplysninger” af tjekdet.dk’s medarbejdere.

Det gøres gældende, at Tjekdet ikke råder over en ekspertise, der kan fælde domme af denne art, og at der oftest er tale om skøn, der ikke kan bære betegnelsen ”facts” (fakta.) Derfor er der ikke tale om ”fact-tjekkere”, men decideret påvirkningsvirksomhed. (bilag 5). Det gøres ligeledes gældende, at ”flagging” i lukkede grupper er et brud på persondataloven, GDPR og meddelelshemmeligheden jf. Grundlovens § 72.

AT regeringen og Folketinget tværtimod har en POSITIV forpligtelse til at sikre ytringsfriheden og friheden til at modtage informationer.

AT det argument, der har været ført i offentligheden, at Facebook er en privat virksomhed og derfor – fuldstændig som traditionelle medier, eksempelvis dagblade - ikke er underlagt nogen begrænsninger i til- og fravalg af, hvad de ønsker at publicere, ikke har nogen retlig gyldighed. Dette synspunkt er ikke holdbart af en række årsager: For det første det allerede nævnte, at de i virkeligheden administrerer en censur på vegne af myndighederne, for det andet, det ligeledes nævnte citat af Kjølbro, for det tredje, at de på ingen måde kan sammenlignes med andre nyhedsmedier, der selv vælger hvad de ønsker at bringe.

AT den indstævnedes virksomhed, Facebook, ikke mindst på grund af sin monopollignende stilling snarere må

sammenlignes med leverandører af diverse tjenester, såsom TDC, der leverer ledningsnet til teleudbydere, eller DONG, der leverer elnet til leverandører af el. Disse selskaber kan ikke lovligt formene nogen adgang til deres tjeneste på baggrund af deres politiske synspunkter eller ytringer. ca. 77% af alle danskere er på Facebook, hvilket giver virksomheden en monopollignende stilling. (Slots- og Kulturstyrelsen 2019).

AT den udviste adfærd derfor også er i strid med Artikel 21 i EU's Menneskerettighedscharte, der forbyder diskrimination p.gr.a. politiske holdninger.

AT der aftaleretligt foreligger den situation, at den nævnte tjeneste, Facebook, stiller en platform til rådighed for offentligheden uden andre betingelser, end at brugerne skal overholde lovgivningen. At fjerne lovligt indhold er derfor ikke alene et groft aftalebrud, det kan tillige efter omstændighederne opfattes som en krænkelse af persondataloven, GDPR og meddelelshemmeligheden jf. Grundlovens § 72, idet de nævnte platforme ingen ret har til at aflytte eller aflæse beskeder der er tiltænkt en lukket kreds. Det kan i denne forbindelse IKKE gøres gældende, at profiler, der er oprettet efter Facebooks ændring af ”fællesskabsreglerne” er forpligtet af disse, idet langt de fleste er oprettet som følge af, at Facebook uberettiget har lukket tidligere profiler.

AT Facebooks såkaldte ”fællesskabsregler” på en række områder er så uklare, at de ikke kan udgøre et aftaleretligt grundlag.

Disse synspunkter finder støtte i dommen Tierfabrikken

vs. Switzerland (ECHR). Det hedder i denne bl.a.:

”2. *The Court’s assessment*

44. It is not in dispute between the parties that the Commercial Television Company is a company established under Swiss private law. The issue arises, therefore, whether the company’s refusal to broadcast the applicant association’s commercial fell within the respondent State’s jurisdiction. In this respect, the Court notes in particular the Government’s submission according to which the Commercial Television Company, when deciding whether or not to acquire advertising, was acting as a private party enjoying contractual freedom.

45. Under Article 1 of the Convention, each Contracting State “shall secure to everyone within [its] jurisdiction the rights and freedoms defined in ... [the] Convention”. As the Court stated in *Marckx v. Belgium* (judgment of 13 June 1979, Series A no. 31, pp. 14-15, § 31; see also *Young, James and Webster v. the United Kingdom*, judgment of 13 August 1981, Series A no. 44, p. 20, § 49), in addition to the primarily negative undertaking of a State to abstain from interference in Convention guarantees, “there may be positive obligations inherent” in such guarantees. The responsibility of a State may then be engaged as a result of not observing its obligation to enact domestic legislation.

46. The Court does not consider it desirable, let alone necessary, to elaborate a general theory concerning the extent to which the Convention guarantees should be extended to relations between private individuals *inter se*.

47. Suffice it to state that in the instant case the Commercial Television Company and later the Federal

Court in its decision of 20 August 1997, when examining the applicant association's request to broadcast the commercial at issue, both relied on section 18 of the Swiss Federal Radio and Television Act, which prohibits "political advertising". Domestic law, as interpreted in the last resort by the Federal Court, therefore made lawful the treatment of which the applicant association complained (see *Marckx and Young, James and Webster*, cited above). In effect, political speech by the applicant association was prohibited. In the circumstances of the case, the Court finds that the responsibility of the respondent State within the meaning of Article 1 of the Convention for any resultant breach of Article 10 may be engaged on this basis.

It is true that powerful financial groups can obtain competitive advantages in the area of commercial advertising and may thereby exercise pressure on, and eventually curtail the freedom of, the radio and television stations broadcasting the commercials. Such situations undermine the

fundamental role of freedom of expression in a democratic society as enshrined in Article 10 of the Convention, in particular where it serves to impart information and ideas of general interest, which the public is moreover entitled to receive. Such an undertaking cannot be successfully

accomplished unless it is grounded in the principle of pluralism of which the State is the ultimate guarantor. This observation is especially valid in relation to audio-visual media, whose programmes are often broadcast very widely (see *Informationsverein Lentia and Others v. Austria* (no. 1), judgment of 24 November 1993, Series A no. 276, p. 16, § 38)"

AT sagsøger har en uomtvistelig retlig interesse i at forhindre den beskrevne censur, idet FBF selv såvel som dens individuelle medlemmer bliver heftigt censureret. (bilag 6 & 7).

Processuelt

Det er sagsøgers forventning, at de sagsøgte IKKE vil bestride sagens kendsgerninger, dvs. at censuren foregår som beskrevet, og AT den er delvist statsfinansieret. Dette ville forenkle bevisførelsen betydeligt. Det ville herefter blot være op til de sagsøgte at føre bevis for, at den foretagne censur er lovlig. Som følge heraf indskrænker sagsøger sig indledningsvis til at vedhæfte 2 bilag som dokumentation (dokumentationen er i øvrigt vanskeliggjort derved, at minretssag.dk ikke kan modtage alle filer.) Denne begrænsning af bevisførelsen antages at være temaet for det indledende retsmøde.

Dersom Retten vælger at afvise stævningen, anmoder sagsøger om, at dette sker ved kendelse i medfør af Retsplejelovens § 349, stk. 1.”

RETSSYSTEMETS DEROUTE OG KORRUMPERING

I en artikel i DJØF – bladet fra 22.6. 2017 fastslås det, at det stort set er umuligt for borgerne at vinde mod det offentlige i retssystemet. Efter min erfaring kunne man lige så godt have taget munden fuld og sagt: ”eller større virksomheder”. Jeg vil tillade mig at sige, at jeg i en lang række tilfælde har stået tilbage med den fornemmelse, at Retten har skønnet, hvem af parterne der havde flest penge (og følgelig havde den dyreste advokat) og derefter har truffet afgørelse til fordel for den mest velbeslåede, ofte med groteske begrundelser.

Det strafferetslige system bliver ofte kritiseret af ”brugere”, dvs. de dømte, forsvarsadvokater og kriminologer. Problemerne begynder allerede hos politiet og i anklagemyndigheden. Jeg skal her gengive detaljerne i en sag, hvor jeg forsøgte at hjælpe en borger. Denne sag er ingenlunde enestående, og en forespørgsel i gruppen ”Jobcentrerets Ofre” på Facebook vil med 100%’s sikkerhed udløse snesevis af henvendelser i lignende sager. Min ven er 100% invalideret og burde have fået førtidspension for længe siden. Han er nu i 50’erne. Men kommunen har fastholdt ham på kontanthjælp, fordi det offentlige derved sparer 7.000 kr. om måneden. På et tidspunkt for et par år siden bliver han ringet op af sin sagsbehandler. Hun taler med ham om løst og fast, og samtalen varer i ca. 25 minutter. Nogle dage senere bliver han kontaktet af politiet. Han er sigtet for trusler mod sin sagsbehandler. Der står bl.a. følgende i anmeldelsen:

”PER (personen) kontaktede en medarbejder ved jobcentret. PER udtalte, at han vidste hvor medarbejderen boede, og t han var meget sur over at være blevet indkaldt til en jobsamtale. PER udtalte

endvidere, at han kendte de tekniske muligheder for at udvikle bomber.”

Nu var der bare et lille aberdabei. Det kan godt være, at PER er kontanthjælpsmodtager, men han er ikke dum. Og han havde optaget hele samtalen på bånd. Der blev ikke SAGT ET ORD af det, der stod i anmeldelsen. Og efter at politiet havde hørt båndet, måtte de droppe tiltalen. HVIS dette bånd ikke havde eksisteret, er det næsten 100% sikkert, at PER havde fået en ubetinget fængselsstraf. Anmelderen, sagsbehandleren, havde altså gjort sig skyldig i grov kriminalitet. Jeg bistod ham følgelig med at indgive en politianmeldelse mod sagsbehandleren for falsk anmeldelse, jf. Straffelovens § 164. Kort efter meddeler politiet, at man ”indstiller efterforskningen”. Begrundelsen er latterlig:

”Jeg har lagt vægt på, at der i afskrifterne af samtalerne mellem Dem og NN ikke er

fuldstændig støtte for NN's anmeldelse mod Dem for have fremsat trusler mod hende.

Dette desuagtet kan det ikke fuldstændig afvises, at hun har følt sig truet i forbindelse med samtalen. Der er således efter min vurdering ikke tilstrækkeligt grundlagt for at antage, at NN's anmeldelse anses for at være falsk”. Efter en detaljeret klage til Statsadvokaten over politiadvokaturens afgørelse modtog vi efter ca. en måned en afgørelse på 3 linier, hvori Statsadvokaten ”stadfæstede afgørelsen med den deri angivne begrundelse.”

Det er den retfærdighed, borgerne kan forvente fra politi og anklagemyndighed. Hvis ”tegndrengen ikke er i orden” får du en begmand. Der er formentlig indgivet hundredvis af falske og tvivlsomme anmeldelser for overtrædelse af Straffelovens § 119b, Søren Pinds mesterstykke.

Ved domstolene kritiseres systemet for at være ensidigt;

f.eks. lægges der alt for stor vægt på vidnebeviser, når vidnerne er embedsmænd (herunder politifolk), til trods for, at disse har en egeninteresse i at lyve, og at dette ofte sker. Det er helt normalt at politifolk gør sig skyldige i falsk forklaring for retten, og ikke alene bliver de ikke sigtet, med mindre uigendrivelige beviser foreligger (i form af f.eks. DNA eller lignende), deres forklaringer bliver lagt til grund, selv om de er meget utroværdige, og princippet om, at man kun kan dømmes, hvis anklagemyndigheden har bevist hinsides rimelig tvivl, at tiltalte er skyldig, fraviges dagligt således, at bevisbyrden reelt er væltet over på tiltalte, hvis denne er tidligere straffet, hvis han modsiges af en embedsmand eller hvis det drejer sig om bødesager. Domsmand og nævninger udvælges fra de politiske partiers medlemslister og er således alt andet end repræsentative for den almindelige befolkning. § 119b – sagerne er typiske. Det er nok at beskyldte en social klient for at have krænket en sagsbehandler – og karakterafvigerne i den sociale administration anmelder rask væk de borgere, de ikke kan lide, som klager over sagsbehandlingen og kræver deres ret. Et dugfrisk eksempel på en oprørende dom er dette:

<https://www.bt.dk/krimi/dommen-til-brittas-born-skal-i-faengsel>

Der er ingen der kender mig der tror, at jeg har mindste sympati for økonomisk kriminelle. Men jeg ville ALDRIG have rejst en sag mod Brittas børn. Der findes visse ufravigelige principper i strafferetsplejen. Det første er, at det er anklagemyndigheden, der skal bevise tiltaltes skyld - IKKE tiltalte, der skal bevise sin uskyld. Det andet er, at tiltaltes skyld skal bevises HINSIDES RIMELIG TVIVL. Begge principper er fraveget med denne dom - hvis der da ikke foreligger beviser, der ikke

er nævnt i pressen. Det er der intet der tyder på. Landsdommerne ”vælger” bare ikke at ”tro” på børnenes samstemmende forklaring. Hvis det er tro der skal afgøre straffesager, skulle man måske rekruttere landsdommerne fra præstestanden – der kommer jo færre og færre til søndagsforestillingerne. Konsekvensen af disse inkompetente og alt andet end upartiske landsdommeres konklusion er, at man ikke længere kan modtage større beløb fra sine forældre uden at indlede en selvstændig bedrageriundersøgelse - mod sine egne forældre. De KUNNE jo have stjålet pengene. Den forklaring, som Britta har givet sine børn, er at hun havde arvet pengene fra sin fraskilte mand, børnenes far, som immigrerede til USA, dels i form af en formue, dels i form af forsikringer. At tro at Britta, som besad en inferior stilling i et ministerium, overhovedet skulle have haft mulighed for at stjæle så mange penge, kræver et ganske usædvanligt vrid af fantasien. Føj for en justitsforbrydelse.

I det civile retssystem er der også voldsomme problemer, men det hører man sjældent om. Også her er der en gigantisk social og økonomisk slagside, når borgere møder virksomhederne. For det første kan virksomhederne både trække moms og nettosalær fra, så skatteborgerne betaler halvdelen af gildet, når virksomhederne undtagelsesvis taber. Borgerne skal have hver en krone op af egen lomme, hvis de ikke kan få deres retshjælpsforsikring til at punge ud. Og det bliver sværere og sværere. Og selv om borgeren VINDER – så taber han alligevel. For Retten tilkender helt rutinemæssigt ikke mere i omkostninger end ca.

halvdelen af, hvad borgeren skal betale sin advokat. Og forsikringsselskaberne vil ikke dække mere end det, Retten tilkender. Så uanset om man taber eller vinder er man solgt til stanglakrids. Man hænger på halvdelen af regningen, selv om man er forsikret.

Jeg kender et grelt eksempel. En ven, der er forretningsmand, er kommet for skade at fornærme en af Danmarks milliardærer ved at forlange betaling for sit arbejde. Følgelig har milliardæren stævnet ham nøjagtig 105 gange siden 2014. Min ven har vundet de 104 af disse sager. Men han hænger selv på den del af regningen, der ikke er dække af de tilkendte omkostninger, da søgsmålene ikke vedrører hans forretning. Det er 3 millioner. Det er utroligt, at retssystemet tillader denne grove chikane.

Et andet meget stort problem er, at dommere stort set ikke kan fjernes. Uanset hvor vanvittige deres domme er, kan de ikke fjernes eller straffes; man kan kun forbigå dem ved forfremmelse. Den Særlige Klageret, som er det organ der KAN afsætte dommere, dømte fra 2011 til 2015 4 dommere, som alle fik en irettesættelse. Til sammenligning modtog Retten i dette tidsrum gennemsnitligt 75 klager pr. år. Fra B.T.:

”Hos Den Særlige Klageret, der er en afdeling under Højesteret, som behandler klagerne mod dommere, modtager man hvert år ca. 75 klager over dommere.

- Klagen bliver så behandlet som andre retssager, altså med høring af parterne. Dog foregår sagsbehandlingen kun skriftligt, siger administrationschef i Højesteret Lisa Rising.

Som antallet af domme også afspejler, så er det uhyre sjældent, at dommerne dømmes.

- Ja, det sker meget få gange. Og faktisk har vi jo også, som de eneste, muligheden for at afskedige en dommer,

men jeg kan slet ikke huske, hvornår det sidst er sket, siger hun.”

Begrebet retssikkerhed er defineret som forudsigeligheden af éns retsstilling; altså med hvor stor sandsynlighed der dømmes efter loven og i henhold til de objektive kendsgerninger. Ét tegn på, at der er noget HELT galt findes i det forhold, at der for 30 år siden i næsten enhver kontrakt eller aftale mellem to virksomheder fandtes en paragraf (den sidste), der lød nogenlunde sådan her: ”Enhver tvist vedrørende nærværende aftale skal, dersom den ikke kan løses ved forhandling, indbringes for Sø- og Handelsretten i København.” Sådanne bestemmelser findes stort set aldrig i kontrakter der indgås i dag.

Det skyldes ganske enkelt, at retssikkerheden af virksomhederne opfattes som meget ringe for ikke at sige noget nær 0. Det er ikke til at forudsige, hvad en mere eller mindre inkompetent byrets- eller landsdommer, der ikke ved hvad der er op og ned på et regnskab, kan få ud af selv en mindre kompliceret sag, og erhvervsadvokater er dyre. Derfor er der stort set altid en voldgiftsbestemmelse i nutidige kontrakter, hvor voldgiftsdommerne er udpeget på forhånd. Disse voldgiftsdommere er for måske 80%’s vedkommende Lands- eller Højesteretsdommere, der for manges vedkommende tjener betydeligt mere som voldgiftsmænd end de får i løn af staten for at passe deres arbejde.

Er der nogen, der tror, at disse dommere erklærer sig inhabile, hvis de skal dømme i sager, hvor deres voldgiftskunder er part? Så tro om igen. Er der nogen der tror, at de kan være upartiske i sådanne sager? Så er de meget naive. Der er en stadig stærkere tendens til, at dommere udviser en mindre reflekteret følgagtighed i

forhold til det offentlige og store virksomheders interesser. Politiske trends spiller en betydelig rolle i retssystemet. Dommerne ved, hvad der forventes af dem for at opnå forfremmelse. Dommere, der afsiger totalt retsstridige domme retsforfølges ikke og fjernes ikke; eller i hvert fald sker det stort set aldrig.

Et par eksempler på vanvittige afgørelser

Højesterets dom i Hafnia-sagen er noget af det mest pinlige Højesteret har præsteret siden sagen om de islandske håndskrifter – eller rettere sagt: Det mest pinlige, som JEG har kendskab til. Der er muligvis mere. Men generelt er Højesteret det eneste sted, hvor man kan regne med at få en nogenlunde fair og kompetent behandling. I denne sag traf Højesteret dog en afgørelse efter princippet: Den med den største tegnebog vinder. Danske Bank, som helt ufatteligt blev frifundet i Højesteret, mener selv, at sagen er ”kompliceret”, så jeg skal efter ringe evne forsøge at forsimple den.

Danske Bank blev stævnet af en række kunder, som på bankens anbefaling havde købt aktier i Hafnia i en emission (udvidelse af kapitalen) som Danske Bank forestod. Det viste sig under retssagen, at Danske bank 3 måneder inden salget begyndte var klar over, at Hafnia var insolvent. Alligevel gik man ud og anbefalede bl.a. sine egne kunder at købe aktien til kurs 239. Dansk Bank var Hafnias største kreditor og fejede hele den milliard, der indkom ved emissionen ned i skuffen, således at banken helt undgik tab.

Af Sø- og Handelsrettens dom og dens præmisser fremgår bl.a. (for et fuldstændigt overblik henvises til selve dommene, i alt 140 sider i Ufr (U2002 2067H)) følgende fejl og mangler ved prospektet: For såvidt angår selskabets driftsresultat for 1991, angiver prospektet at dette er -70 mill, og at det året før var +30 mill., således at differencen er 100 mill. Imidlertid er den måde,

resultatet opgøres på ændret, således at tallene ikke kan sammenlignes. Reelt er forskellen 330 millioner. Endvidere fremgår det af S&H dommen, at det budgetterede resultat for 1992, -500 millioner, burde have været 332 millioner lavere, altså et tab på 832 millioner. Endvidere mener S&H ikke, at prospektet, som korrekt redegør for, hvorledes egenkapitalen fra december 1991 til juli 1992 skrumpede fra 3,125 milliarder til – 400 millioner, i tilstrækkeligt omfang beskriver driftens bidrag til tabene, men i alt væsentligt tilskriver disse den negative kursudvikling på Hafnias beholdninger af aktier i Baltica og Scandia. Det fremgår heller ikke af prospektet, at en væsentlig del af provenuet ved emissionen, som budgetteres til 1.936.334.935 kr, men som i virkeligheden blev 2.006.564.700, efter fradrag af provisionen på 70 millioner, hovedsagelig til Danske Bank, trods påstande om, at den kortfristede gæld var blevet forlænget, faktisk gik netop til nedbringelse af den kortfristede gæld med hele 417 millioner, eller knap 21% af provenuet, og dette beløb røg lige ned i Danske Banks kasse. Danske Bank benyttede således – uden at det på nogen måde fremgik af prospektet – emissionen til at dække sig ind, snarere end at polstre Hafnia. I aftalen mellem bankerne og Hafnia om forlængelse af den kortfristede gæld til 30. juni 1993 var en klausul, som indebar, at dersom egenkapitalen faldt til under 1 milliard, kunne bankene alligevel kræve gælden indfriet, hvilket med stor sandsynlighed ville indebære en betalingsstandsning. Denne klausul blev ikke omtalt i prospektet, og de ovennævnte forhold – det alt for optimistiske budget og indfrielsen af gæld med 417 millioner gjorde, at det faktisk var overvejende sandsynligt, at denne klausul ville blive aktiveret. Endvidere herskede der tvivl om forholdene i flere af datterselskaberne, herunder garantiselskabet og Hafnia

Sø og Industri, som inden tegningsperiodens udløb udløste en række skarpe krav fra Finanstilsynet. Dette kom ikke til offentlighedens kendskab. Herudover gøres det i prospektet gældende, at Hafnias ”strategiske” aktiebeholdninger samt koncernselskaberne selv indeholder en række ”merværdier”, der på forskellige måder opgøres til 2-3 milliarder. S&H finder ikke, at disse opgørelser er realistiske, da man ikke står med nogen købere, der er parate til at betale disse ”merværdier”, og da det heller ikke oplyses, at den kortfristede gæld, for hvilken de ”strategiske” aktieposter er erhvervet bærer meget høje renter.

På baggrund heraf og en lang række andre kritisable forhold, der findes at stride mod Fondsbørsens regler for udarbejdelse af prospekter, dvs Bekendtgørelse 709 af 18. oktober 1990, samt Fondsbørslovens § 19, stk. 1, dømmer Sø- og Handelsretten Hafnias revisorer og Danske Bank til at betale den investor, der har anlagt sagen, en erstatning på det beløb, han havde købt aktier for, med stemmerne 4-1. Konsekvensen af dommen var, at de sagsøgte ville være blevet nødt til at erstatte samtlige aktie-køberes tab.

Denne dom omstøder Højesteret med en række yderst besynderlige begrundelser eller, i en del tilfælde, ikke-begrundelser. Højesteret mener ganske vist, at en del af disse punkter udgjorde en mangel ved prospektet, men skriver under afsnittet ”Samlet bedømmelse af prospektet”: På baggrund af det der er anført ovenfor i afsnit 2, måtte en investor være klar over, at Hafnia Holding var i alvorlige økonomiske vanskeligheder, at aktieemissionen var et led i at genoprette selskabets økonomi, og at yderligere væsentlige kursfald på aktiemarkedet, herunder specielt på Baltica- og Skandia-aktier, ville indebære en ikke ubetydelig risiko for, at selskabet – uanset den kapitaltilførsel, der opnåedes ved

emissionen, ikke kunne overleve. Beskrivelsen af de forhold, der medførte denne risiko, var afgørende elementer i prospektets angivelser om selskabets stilling og udsigter. Det må antages, at den enkelte investors beslutning om aktieinvestering i første omgang skete ud fra en afvejning af risikoen overfor udsigten til gevinst ved genopretning af Hafnias økonomi.

På denne baggrund finder Højesteret, at den kritik, som på enkelte punkter kan rettes mod prospektet, jf. foran i pkt. 3, ikke kan bevirke, at prospektet efter en samlet vurdering lider af sådanne mangler, at der er grundlag for at pålægge erstatningsansvar, jvf herved det i afsnit 1 anførte.

Det var da heller ikke forholdene i forbindelse med de nævnte kritikpunkter, men fortsatte væsentlige kursfald, der førte til Hafnias betalingsstandsning og konkurs.”

Hvis denne ufatteligt lamme begrundelse skal tages for pålydende, må man altså konstatere, at det samlede dommerkollegium led af en fuldstændig mangel på virksomhedsøkonomisk indsigt eller bare almindelige regnekundskaber. **Det forhold, at Hafnias aktiver og potentiale var misrepræsenteret med flere milliarder i prospektet gav nemlig investorerne det indtryk, at koncernen ville kunne MODSTÅ betydelige kursfald!** Tilbage står de fleste nok med en nagende fornemmelse af, at Højesteret af irrationelle eller illegitime årsager valgte at beskytte Danske Bank.

Men Højesterets fund er jo gældende ret, så jurister og medier stod i kø for at slikke Højesterets rygstykker i alle niveauer. Det er en af de domme, der virkelig giver én kvalme.

Et eksempel på en ekstremt oprørende afgørelse i Østre Landsret er en kendelse fra 2019. Her omstøder Landsretten en afgørelse fra Roskilde ret, som mente at en rente (ÅOP) på 759% var for høj. Landsretten mente

derimod ikke, at den var i strid med Kreditaftalelovens § 22. Men hvad med Straffelovens § 282 ??

<https://www.tv2fyn.dk/fyn/ny-afgorelse-759-procents-lanerente-er-lovlig>

”For åger straffes den, som udnytter en anden persons betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold til i et aftaleforhold at opnå eller betinge en ydelse, der står i væsentligt misforhold til modydelsen, eller som der ikke skal ydes vederlag for”

Efter min opfattelse er 759% i ÅOP så indlysende åger.

Man behøver overhovedet ikke at skæve til

Kreditaftaleloven. Straffelovens § 282 er i kraft. Hvis man går tilbage i domssamlingerne kan man dog se, at de sidste domme for åger er afsagt midt i 80'erne. Her fik personer, der lånte penge ud til 200% i rente mellem 6 og 12 måneders ubetinget fængsel. Og renten var dengang tæt på 20. I 2019 var den tæt på 0. Hvad i alverden forgår der oppe i hovedet på sådan nogle dommere? Jeg mener, at DOMMERNE burde straffes! Og dem, der låner ud til 759% burde have mindst 5 år i skyggen og fradømmes retten til at drive virksomhed for bestandigt.

Men der er også et lille solstrejf i forlængelse af historien. Dommen blev nemlig anledning til,, at der indførtes et renteloft (ÅOP-loft) på 35%. (slev om jeg syntes, det burde være 15%).

Næstved Ret er sandsynligvis den mest betændte i Danmark. Jeg har kendskab til et hav af overgreb i denne retskreds, og jeg skal kort beskrive ét som jeg har et særligt kendskab til. Det er almindeligt kendt, at advokater bestjæler konkursboer fuldstændig skamløst. Boje Nielsens konkursbo er det klassiske eksempel, hvor kreditorerne berigede sig fuldstændig hæmningsløst til

hele Danmarks store forargelse.

Hvad der er knapt så kendt er at det samme er tilfældet med dødsboer – især hvis de efterladte er ressourcесvage og ikke har kyndig juridisk bistand. Et rystende eksempel fra Næstved Ret, som jeg har førstehånds kendskab til, skal hermed gengives.

En driftig tømrermester i retskredsen døde pludseligt, om end ikke helt uventet (af sin kemoterapi) i en alder af 57 år. Han efterlod sin kone en formue i let omsættelige aktiver – en værkstedsbygning, maskiner og værktøj vurderet af en justitsministerielt udnævnt vurderingsmand, en båd og nogle byggemodnede byggegrunde til en værdi af i alt ca. 6 millioner i runde tal. Deres parcelhus stod i konens navn. Uvidende som hun var om verdens fortrædeligheder henvendte hun sig til mandens mangeårige advokat for at anmode denne om at forestå bobehandlingen. Denne afslog, idet han var ganske klar over, at der ville opstå en interessekonflikt mellem boet og nogle andre af hans klienter og henviste til en anden advokat i retskredsen. Denne overtalte enken til et offentligt skifte, HVAD MAN ALDRIG BØR INDLADE SIG PÅ. Straks da enken havde skrevet under gned han sig i hænderne og sagde: ”Det kommer til at vare længe, det her!” Det er formentlig det eneste sande udsagn, enken har hørt fra ham i den mellemliggende tid. Bobestyreren sikrede sig derefter, at boet blev behandlet som insolvent, selv om det altså var solvent med 6 millioner. Det skete ved, at en lokal kollega – dagen inden proklamafristens udløb – fremsendte et fuldstændig latterligt krav i boet på 18 millioner. Det er selvfølgelig min påstand, så jeg er lige nødt til at forklare karakteren af det her krav. Afdøde havde gennem sit selskab, som igen ejedes af et holdingselskab, som han ejede sammen med to andre tømrermestere, påtaget sig en større entreprise med etablering af et større antal

taglejligheder i en stribe etageejendomme i Næstved. På grund af sin kræftsygdom måtte han et stykke henne i forløbet indse, at han næppe kunne løfte sin del af opgaven, og han enedes derfor med sine to kompagnoner om at sælge kontrakten til en anden entreprenør. Dette skete, og kontrahenten – boligforeningen – GODKENDTE SALGET. Efter et stykke tid sprang også denne entreprenør fra og videresolgte projektet til Danton, atter med foreningens godkendelse. Efter kort tid måtte Danton imidlertid meddele foreningen, at man ikke kunne gennemføre arbejdet til den aftalte pris. Der ville blive tale om væsentlig forhøjede omkostninger, hvad ejerforeningen efter en lang redegørelse affandt sig med, snarere end at finde en anden entreprenør og stævne Danton. Men da nu den oprindelige kontrahent meget bekvemt afgik ved døden, fandt man altså pludselig ud af, at man kunne rette et krav mod ham – eller rettere hans bo - idet man åbenbart forudsatte, at man gennem et retssag ville kunne gennembryde hæftelsesbegrænsningen i hele to selskaber!!! Sjovt nok rejste man aldrig noget krav mod de andre to ejere af det kontraherende selskab!! Ejheller mod de selskaber, der stod som kontrahenterne, men UDELUKKENDE mod dødsboet. Baggrunden for dette helt igennem uanstændige og lattervækkende krav har hr. Provinsprokuratoren formuleret således:

”Det er min opfattelse, at der har påhvilet afdøde et medansvar for den opståede situation, fordi han allerede ved overdragelsen af projektet til HS udvikling vidste eller burde vide, at selskabet ikke kunne magte at gennemføre opgaven og opfylde sine forpligtelser overfor køberne. Det er endvidere min opfattelse, at afdøde som leder, rådgiver og/eller anpartshaver i selskabet har pådraget sig et ansvar, jf. brevet fra advokat Finn Andersen, hvor selskabet omtales som tilhørende

afdøde. Ved en sammenligning af de aftalte priser for taglejlighederne med tilsvarende priser for sammenlignelige lejligheder finder jeg, at kravet på det foreliggende grundlag må opgøres til 1.000.000 kr. for hver lejlighed med tillæg af rente fra den aftalte overtagelsesdag”.

Men HS Udvikling overdrog altså opgaven til Danton med kontrahenternes – ejernes - samtykke. Desuden har advokaten tydeligvis ikke styr på, hvem hans klient har truffet aftale med –det var som sagt et Aps, som igen var ejet af et holdingselskab – men det var altså hans ”opfattelse”, at afdøde havde pådraget sig et personligt ansvar, vel især ved ganske uansvarligt at gå hen og pådrage sig en kræftsygdom og dø. Det mest groteske er imidlertid, at bobestyreren MEDTAGER dette nonsens i boopgørelsen, eller gældsbogen, fordi han derved kan behandle boet som insolvent. Pointen her er, at hvis boet er insolvent, er det ikke længere arvingernes interesse han varetager, men kreditorernes.

For ikke at gøre historien for lang skal jeg blot konstatere, at bobestyreren brugte de næste 11 år på at afhænde de nævnte aktiver for ca. 1 million mod enkens og sønnernes stadige protester overfor Skifteretten, hele 3 gange overordentligt velunderbygget og ved en advokat – naturligvis fra København, da ingen lokal kollega jo nogensinde ville påtage sig at sabotere en Næstved-advokats velfortjente tyveri. På trods af at de mest sindssyge dispositioner, grov chikane og direkte hån mod enken blev dokumenteret, valgte Skifteretten gang på gang at afvise kravet om udskiftning af bobestyreren. F.eks. havde denne solgt afdødes andel i de nævnte byggegrunde, som af hele tre lokale ejendomsmæglere er vurderet til at have været MINDST 1 million værd på salgstidspunktet, for 185.000 – til en lokal matador. Værkstedsbygningen modtog bobestyrer

et bud på 2 millioner på – han meddelte budgiver, at prisen var 3 millioner, hvorefter han solgte værkstedet for 1,1 million. En del af de indkomne midler – ca. 300.000 – kunne han ikke redegøre for, hvordan han havde disponeret!

Denne modbydelige slyngel slipper godt fra sin forbrydelse. Enken har ikke flere kræfter til at føre en lang retssag mod ham, som han naturligtvis vil trække ud i det uendelige. Men det er ikke det værste. Det værste er, at han har gjort det MANGE gange før, og at NÆSTVED RET FORTSAT UDNÆVNER HAM TIL BOBESTYRER, vel vidende at han er dybt uhæderlig. Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er en særlig grov sag. Det her er standarden. Jeg har et helt dugfrisk eksempel på nøjagtig det samme fra Retten i Nykøbing Falster, men det vil jeg afstå fra at referere her.

OPHÆVELSEN AF DEN SOCIALE KONTRAKT

Danmark har ikke alene i EU, men i hele den vestlige verden været berømt for sit fleksible arbejdsmarked der er kendetegnet ved, at det er forholdsvis let at fyre folk, men at de til gengæld nyder en høj grad af social sikkerhed gennem understøttelse og kontanthjælp. Men siden begyndelsen af indeværende århundrede har sociale nedskæringer være en af de skiftende regerings højeste prioriteter. Dagpengeperioden er nedsat, optjeningsperioden forlænget, og satserne har overhovedet ikke fulgt med de almindelige lønstigninger. Sygedagpenge kan man i princippet kun få i 22 uger, og det er ikke længere læger, der afgør om folk er syge, men kommunale embedsmænd. Arbejdsløse er lagt for had, de ”gider ikke bestille noget”, og rækken af personer, der offentligt erklærer, at de ”ikke gider betale” til f.eks nyuddannede akademikere, der ikke vil tage et rengøringsjob er endeløs.

Man har ligefrem konkurreret om, hvem der kunne være

mest brutale. Claus Hjort Frederiksen lagde for med ”reformen”, der gjorde det ulovligt at være syg i mere end 22 uger, og som har betydet, at terminalt syge cancerpatienter er blevet tvunget ud i arbejdsprøvninger. Mette Frederiksen fugte trop med en ”reform”, der gjorde det mange gange sværere at få invalidepension.

<https://ekstrabladet.dk/nyheder/politik/valg19/den-roede-velfaerds-slagter-skar-i-ydelser-til-syge-og-jobloese/7646799>

Og kronen på værket var Lars Løkke Rasmussens infame kontantloft, der strider klart mod Grundlovens § 75, stk. 2: **”Den, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden, er berettiget til hjælp af det offentlige, dog mod at underkaste sig de forpligtelser, som loven herom påbyder.”**

I følge LO lever 160.000 danskere uden indkomst overhovedet som følge af denne ”reform”.

https://www.avisen.dk/faerre-kontanthjaelpsmodtagere-og-flere-selvforsoerg_523420.aspx?fbclid=IwAR3LLiWzkvIkVO2R3TxcfzWnvBsv2ESzqINemfGmkFCo9IJ1qBu2EHORPHs

Og det absurde er, at det hele hviler på en løgn. Der er ikke nogen, der er belastet af dagpenge og kontanthjælp. Det er ikke de velhavende skatteydere, der betaler gildet. En simpel beregning viser, at de 2.443.000 forsikredes indbetalinger af A-kassekontingent og Arbejdsmarkedsbidrag (der jo er øremærket til understøttelse) giver statskassen et overskud på 31

milliarder, idet der kun udbetales 65 milliarder i dagpenge om året. Og så skal vi jo oven i købet trække indkomstskatten fra.

Kontanthjælpen udgør pt. ca. 10 milliarder. Dvs. at for hver 100 kr. der betales i skat går mindre en én krone til kontanthjælpsmodtagere. Spørgsmålet er, om der overhovedet går noget til kontanthjælpsmodtagere, for det er jo kommet frem i pressen, at kommunerne leverer gratis arbejdskraft til Dansk Supermarked og COOP **ALENE** for 7,5 milliarder. Mange andre virksomheder benytter sig af gratis arbejdskraft; jeg kender et rengøringsfirma med 26 ansatte, der UDELUKKENDE benytter kontanthjælpsmodtagere. Så måske skulle vi give kontanthjælpen navneforandring til "gaver til erhvervslivet"? Derudover er det naturligvis ødelæggende for de højt besungne markedsmekanismer på arbejdsmarkedet. Det er ganske enkelt vanvid. En meget betydelig del af de øvrige sociale udgifter er også reelt maskeret erhvervsstøtte.

Beskæftigelsesindsatsen er en farce. Jobcentrene koster skatteyderne 16 milliarder om året, og de skaffer ingen i beskæftigelse. En bekendt af mig, der kortvarigt arbejdede som konsulent i et jobcenter, fik af sin chef at vide: "Vi skal ikke skaffe nogen i arbejde. Vi skal stresser de ledige!" Herudover bruges der et kolossalt milliardbeløb på værdiløse kurser, evalueringer mv., som leveres af virksomheder, der for manges vedkommende ejes af tidligere politikere og embedsmænd eller nuværende politikere og embedsmænds venner. Ingen af disse aktiviteter skaber jobs for de ledige.

Hjemløsheden koster også et ukendt milliardbeløb. Men stort set alle pengene går til virksomheder, der driver herberger m.m. En hjemløs betaler for et kosteskab på 8-15 m2 mellem 3 og 4 tusind af sin kontanthjælp – tæt på halvdelen. Der er ingen bad og toilet. Den hjemløse er

ikke omfattet af lejeloven og kan smides ud med minutters varsel, hvilket ofte sker. MEN HERBERGET MODTAGER OMKRING 40.000 OM MÅNEDEN I OFFENTLIG STØTTE! Og det er vel at mærke kun for problemløse hjemløse. Hvis der er problemer såsom misbrug eller psykisk sygdom, stiger støtten til 80.000. Man kunne forære hver eneste hjemløse en ejerlejlighed for disse beløb. Men de går i stedet til besynderlige fonde uden regnskabspligt. Igen er de reelle ejere ofte tidligere embedsmænd eller politikere – nogen endog nuværende.

<https://dkdox.tv/videos/DK20015>

<https://dkdox.tv/videos/DK20016>

<https://dkdox.tv/videos/DK20018>

INDUSTRIEN FOR TVANGSFJERNELSER

Noget lignende gør sig gældende på ”markedet” for tvangsfjernelser. Pernille Rosenkrantz-Theil annoncerede i en udsendelse på Radio 24/7 i november 2018, at Socialdemokratiet ønskede at tvangsfjerne yderligere 50.000 børn MINIMUM. Dette ønske var baseret på en mindre end videnskabelig undersøgelse, der viste, at 1/3 af de børn af alkoholikere, der IKKE var blevet tvangsfjernet som børn, ville ønske at de var blevet det. Når sådan et studie må betegnes som uvidenskabeligt, er det fordi de pågældende ikke har noget sammenligningsgrundlag. De aner ikke, hvad det indebærer at blive tvangsfjernet. En sådan undersøgelse bør naturligvis holdes op mod en undersøgelse blandt dem, der ER blevet tvangsfjernet. Og langt de fleste tvangsfjernede børn er dybt ulykkelige. Det er en kendsgerning, at 25% forsøger at begå selvmord.

Det fik mig til – på vegne af dkdox.tv – at sende flg. spørgsmål til såvel Pernille Rosenkrantz-Theil som Astrid Krag (der er resortminister):

1.

Din opfattelse af et behov for stigning i tvangsanbringelser, som det kommer til udtryk i interviewet fra sidste år på Radio 24syv, stammer fra en undersøgelse, der viser at 1/3 af ikke-anbragte børn af alkoholikere som voksne er af den opfattelse, at det havde været bedre, om de var blevet fjernet fra hjemmet. Er det ikke et noget ensidigt beslutningsgrundlag? Undersøgelsen lider af den åbenlyse svaghed, at de

adspurgte ikke har noget sammenligningsgrundlag: De har ingen anelse om, hvad det vil sige at være tvangsanbragt.

Modsat synes der at være et gigantisk og næsten overset behov for en forskning, der kan dokumentere virkningerne af tvangsfjernelse. Den smule der findes, som nævnt af Anne-Dorthe Hestbæk, indikerer, at der opstår voldsomme og irreversible skader ved tvangsanbringelse. 25% af tvangsanbragte har forsøgt selvmord. Hvis man spurgte alle voksne tidligere tvangsanbragte, om de hellere ville være blevet hos deres forældre (og DE vil så faktisk i de fleste tilfælde have et brugbart sammenligningsgrundlag), hvordan tror du så at svarene ville fordele sig?

2.

Tror du ikke, at selv om forældrene er misbrugere og i et vist omfang forsømmer barnet, så er den kærlighed de har til barnet af afgørende betydning? Barnet møder i sammenligning kun ringe kærlighed i en institution eller hos plejeforældre, der i altovervejende grad tager barnet ind af økonomiske årsager. Hvilken betydning tror du denne mangel på kærlighed får for barnets personlighedsudvikling?

3.

Du siger, at kritikere af Jeres politiske målsætning ”sætter forældrenes retssikkerhed højere end hensynet til børnene.” Er der faldet dig ind, at der er en meget høj grad af sammenfald mellem forældrenes og børnenes retssikkerhed? Og er retssikkerhed den rigtige term i

denne forbindelse? Er det ikke snarere et spørgsmål om menneskerettigheder?

4.

I hele vores kulturs 2.000-årige historie har vi haft en samfundsorden, som gav et individ ret til selvbestemmelse når myndighedsalderen indtraf. Indtil da var individet helt og holdent forældrenes ansvar (dog under overholdelse af til enhver tid gældende ret). De eneste eksempler på afvigelse herfra vi kender er fra totalitære regimer (Nazi-Tyskland, Sovjet og Kina). Er dette et varsel om et paradigmeskifte, der skal gøre alle børn til statens ejendom?

Ingen af damerne ønskede at besvare disse spørgsmål. Justitias rapport fra 7. september 2018 er rystende.

<http://justitia-int.org/rapporttvangsanbringelser-retssikkerhed-i-en-kompliceret-beslutningsproces/>

Som overskriften angiver, så er der tale om en industri. Et problemfrit barn giver en indkomst på mellem 25 og 35.000 kr om måneden. De fleste plejefamilier forsøger af al magt at få hæftet en diagnose på barnet. En ADHD-diagnose bringer vederlaget op på 80.000 pr.måned. Og det er nok ikke så svært, for næsten alle tvangsfjernede børn er stærkt traumatiserede. De fleste dagplejefamilier og institutioner har nære relationer til politikere eller embedsmænd. Og lad os se hvad 50.000 tvangsfjernede børn kan koste – jo, hvis de har en diagnose, hvad de næsten alle sammen har, så er det såmænd 4 milliarder

om måneden eller 48 milliarder om året!! Foruden alle de omkostninger, der er forbundet med selve tvangsfjernelsen. Er det i samfundets interesse?

DEN GRØNNE OMSTILLING ER EN FARCE

Flg. indlæg er skrevet af tidl. Økologisk landmand Erik Lang.

”Når tilliden til landets ledelse svækkes

”Ledelsen står under folkets kontrol og er betinget af, at den fortsat formår at beholde folkets tillid på grundlag af fri kritik og meningstilkendegivelse”.

Alf Ross – Hvorfor demokrati? – 1946

I alle sammenhænge må ledelsen af et land være troværdig. Dette uafhængigt af politisk position eller øvrige præferencer. Borgerne bør have ubetinget respekt for landets ledelse, herunder Folketinget, som ellers ved lovgivningsarbejdet mister den folkelige legitimitet, som kendetegner den demokratiske styreform.

Det er blot ikke det billede der tegner sig i Danmark.

De seneste år har ytringsfriheden haft vanskelige kår.

Ytringsfrihed er ikke blot retten til at ytre sig men som defineret i EMRK, også retten til at modtage informationer.

Under Corona-krisen, har vi set hvordan statsinstitutioner, har brugt eksorbitante formuer på at købe sig reklameplads. Alene omfanget af reklamer, både i trykte, æterbårne og sociale medier, vil medføre, at anderledes tænkende personer og grupper, ikke kan komme til orde. Vi har således skabt en tilstand hvor ytringsfriheden formelt er eksisterende, men hvor den facto er ophævet.

For tiden afdækkes en gren af historien i mink-kommissionen og en gennem en advokatundersøgelse. Men også tidligere, i forbindelse med et stærkt ønske om vedvarende energi, hvor Folketinget i 2012 i L 86 tilskyndede private til at investere i vindkraft og solenergi. Omkring 90.000 borgere har investeret mellem 150.000 kr. og 350.000 kr., i vedvarende energi. Folketinget gav borgerne en garanti på 20 år, så investeringerne kunne forrentes, og som der stod i fremsættelsestalen:

”Formålet er at sikre, at alle, der har købt et anlæg i tillid til de gældende regler, ikke lider økonomisk skade ved ophør af nettoafregningsordningen på årsbasis.”

Alligevel ophævedes ordningen, således at der i dag er sket en kraftig forringelse af rentabiliteten.

Det bliver derfor meget vanskeligt at have tillid til fremtidige energiløsninger. Ingen kan vide sig sikker på et indgreb og ændringer af aftaler.

I andre sammenhænge ville Folketingets ændring være omfattet af Aftalelovens bestemmelser om ugyldighed – blot ikke her. Men effekten er manglende tillid.

Også i andre sammenhænge kan manglende tillid dokumenteres. I forbindelse med en sag for en klient, bad jeg om aktindsigt i det materiale der af en styrelse blev stillet til en ministers rådighed, forud for en forespørgsel i Folketinget. Ministeriet havde desværre forlagt sagen, og kunne ikke genskabe den. På forunderlig vis, var det samme sket for styrelsen der havde udarbejdet notatet. Hvordan kan både ministerium og styrelse have så meget rod i deres arkiver, at de ikke kan finde en konkret sag, hvor sagsnummeret bliver

oplyst? Og er det tilfældigt at samme sag forsvinder både hos ministerium og styrelse?

Jeg indledte med et citat af Alf Ross. Til tider hædret og til tider forkæret. Men hans udtalelse kan findes i undervisningsministeriets demokratikanon – derfor må vi antage at han trods alt bliver respekteret her.

Vil du som politiker acceptere den nuværende situation, med mangel på tillid, eller vil du turde at vende tilbage til Grundlovsfædrenes ide om, at stemme efter overbevisning, med det formål at få genskabt tilliden til Folketinget og dets arbejde.

At lede et land skal foregå i ydmyghed overfor landets befolkning, og ikke for at beneficere sig selv eller nærtstående grupper.”

DET ER IKKE KONSPIRATIONSTEORIER!

Når verdenseliten giver udtryk for håb, intentioner og præferencer ville det være håbløst naivt grænsende til det idiotiske at forestille sig, at den ikke vil udfolde alle tænkelige bestræbelser på at materialisere disse drømme og ambitioner. Og mange af de udsagn der gengives i mainstream-pressen er ganske skræmmende. World Economic Forum har i de seneste år udviklet to koncepter:

”The Great Reset” og ”The 4th Industrial Revolution”. Stifteren, professor Klaus Schwab, har forfattet to bøger om disse emner, som dog begge udmærker sig ved en usædvanlig grad af ulæselighed. De kan begge downloades gratis fra WEF's hjemmeside og anbefales varmt til dem, der lider af søvnbesvær. Vi vil dog derfor her forlade os på andre troværdige personers fortolkning af de fremtidsvisioner, som WEF og Schwab nærer. Jeres egen udmærkede kollega, Ida Auken, havde et månedlangt gæsteophold ved WEF i Schweiz i 2016 og skrev i den anledning et essay på deres hjemmeside, der vakte en del opsigt i Danmark:

<https://ekstrabladet.dk/nyheder/politik/dansktopolitik/aukens-fantasifulde-fremtidsudsigter-flyvende-pastamaskiner-men-intet-privatliv/6455595>
<https://www.berlingske.dk/groft-sagt/idas-fantasiverden>

I modsætning til, hvad de danske avisredaktioner formodede, var der ikke her tale om Ida's egen drømmeverden, men derimod den virkelighed, hun

imødeså hvis WEF fik magt som de havde agt. Hun erklærede senere, at hun var blevet misforstået, og at hendes essay handlede om, hvor galt det kunne gå, hvis vi ikke passede på.

Det Ida Auken beskriver er "The Great Reset". Dette "reset" indebærer, at der skal indføres en universel indkomst, det andre kalder "borgerløn". For at gøre sig fortjent hertil skal man imidlertid: 1) Give afkald på al ejendom (som Auken beskriver det, ejer hun ikke engang sin egen cykel) 2) pænt og lydigt tage alle sine årlige "vacciner" og det som er beskrevet nedenfor, nemlig implantater.

Der er dog intet, der tyder på, at WEF's sponsorer, verdens milliardører, skal opgive deres ejendom. De skal tvært imod overtage vores. En slags kommunisme uden et valgt Politbureau men med et selvbestaltet oligarki af røvere.

Den 4. industrielle revolution indebærer ifølge WEF's hjemmeside en udviskning af grænserne mellem de fysiske, digitale og biologiske verdenen. "The internet of things". Dette indebærer blandt andet, både ifølge Schwab, Elon Musk og Google's ledere, at vi i 2030 skal have nanobots svømmende rundt i kraniet, som kan rapportere om vores medicinske tilstand, og selvfølgelig, også modtage informationer udefra. Desuden skal der redigeres i vores DNA. Den 4. industrielle revolution stiller, med Schwabs ord, "spørgsmålstegn ved, hvad det overhovedet vil sige at være menneske". Og disse chips er allerede på vej. Entusiastiske mennesker i bl.a. Sverige har allerede ladet sig chippe, for det er jo så dejligt nemt at kunne låse sig ind i områder med

adgangsbegrænsning, betale sine regninger, starte sin bil og logge sig ind på sin computer uden at skulle gøre andet end at holde hånden frem.

<https://videnskab.dk/teknologi-innovation/derfor-har-tusindvis-af-svenskere-faaet-en-mikrochip-under-huden>

Og Pentagon har da heldigvis også udviklet en chip, der kan opdage den forfærdelige sygdom Covid længe inden vi får symptomer:

<https://www.msn.com/en-in/money/topstories/pentagon-creates-microchip-that-senses-covid-19-in-the-body/ar-BB1fAxyo>

Og hele den amerikanske befolkning venter naturligvis kun på, at præsident Biden gør implanteringen obligatorisk, så uansvarlige vaccine-skeptikere kan blive opsporet og isoleret i lejre inden de når at smitte andre med denne uhyggelige sygdom med en dødelighed på 0,3 promille – for 80-årige.

I Danmark er denne opgave – at udvikle en passende chip til mennesker (vores dyr har jo haft dem i årevis, og da mennesket jo iflg. den herskende ateistiske trend ikke ER andet end et dyr, kan intet jo være mere naturligt end at vi OGSÅ skal have en chip) efter sigende overdraget til et firma, der hedder Bichip.

<https://www.bichip.com/>

Bichips ejer er en israeler, der emigrerede til Danmark

for år tilbage. Han hedder Simon Sallyenjavi. Han har forfattet ”Divergent Jason”, den første transhumanistiske bog for børn. (Transhumanisme: En ideologi der taler for sammenbygning af mennesker og computere / robotter.)

<https://biohackinfo.com/news-divergent-jason-cryonics-book-review/>

Han driver også en skole på Fanø for satanisme og luciferisk magi.

<https://sorceryschool.org/>

Og hvad er det så, Danmarks aftale med WEF går ud på? Jo, den går bl.a. ud på, som det udtrykkes, at Danmark skal ”omfavne” den 4. Industrielle revolution. (Appendix 5)

DEN EUGENISKE AGENDA

Vi er i årtier af en meget betydelig del af verdenseliten blevet tudet ørerne fulde af, at jorden er overbefolket. At der er for mange mennesker, og DET er problemet.

Klima-narrativet ender i den samme konklusion:

Grunden til, at der udledes for meget CO2 er helt enkelt, at der er for mange mennesker på jorden. Og de overflødige – dem der ikke producerer og forbruger nok – betragtes af en stor del af eliten nærmest som affald.

<https://politiken.dk/debat/art5564589/Vestens-elite-betrakter-flere-og-flere-mennesker-som-affald>

Blandt de mange, som har meldt sig i koret om den såkaldte ”overbefolkning” (hele verdens befolkning kan stadig stå på Fyn) kan nævnes Ted Turner, Boris

Johnson, Bill Gates, Barack Obama, David

Attenborough, World Economic Forum, Prins Philip og såmænd vores egen Kronprins. Nogle af disse udtalelser er ganske rabiante. Ted Turner (som er en af verdens

rigeste mænd og den største jordbesidder i USA) mener, at verdens befolkning bør reduceres med 95%. Prins

Philip sagde til et tysk magasin i slutningen af 80'erne som svar på et spørgsmål om reinkarnation, at hvis han inkarnerede her på jorden igen ville han ønske at det blev som en farlig virus, så han kunne bidrage til at løse

overbefolkningsproblemet. I et interview, der for år tilbage lå på YouTube, men nu er fjernet, spurgte

intervieweren ham, hvad der skulle ske med alle dem,

der var i overtal. ”Oh, they must be culled”, svarede han.

(”Culling” er et ord fra vildtplejen, som dækker over, at man skyder de svageste individer, indtil populationen har

en "sund" størrelse.) Det var dog for stærkt, og interviewet blev fjernet. TV- stationen stillede tidligere på året følgende spørgsmål til Kronprinsen som en følge af hans udtalelser om overbefolkning:

1. Hvor mange mennesker mener Kronprinsen, at jorden kan rumme og brødføde?

2. Hvilke dele af verdens nuværende befolkning mener Kronprinsen, der udgør den overflødige del?

3. Hvordan mener Kronprinsen, at en reduktion af den samlede befolkning bør finde sted?

Efter et par måneders betænkningstid besluttede Hoffet, at Kronprinsen ikke ønskede at svare på de stillede spørgsmål.

"Befolkningskontrol" er altså et spørgsmål, som i allerhøjeste grad optager eliten og ikke mindst WEF, der nærmest må betegnes som en interesseorganisation for verdens milliardærer. Og "befolkningskontrol" = fødselskontrol har været en betingelse for USA's bistand til den 3. verden siden 1961. Disse krav er med hjælp fra mægtige NGO'er blevet gennemført i en række lande med den yderste brutalitet. I vores hjemlige presse har vi hørt om uddeling af gratis prævention, adgang til fri abort og 1-barns-politik med økonomiske straffe til dem, der tillod sig at få barn nr. 2. (Kina). Hvad vi IKKE har hørt om er massive tvangssterilisations- og tvangsabortprogrammer, som i Kina blev gennemført med hjælp fra den mægtige organisation Planned Parenthood i USA. Imidlertid har denne politik nu givet bagslag. Det er omsider gået op for WEF og politikerne, at problemet ikke længere er fødselsraten, men gennemsnitslevealderen. Vi bliver for gamle, og der

fødes ikke børn nok til at løfte ældrebyrden. Og derfor må de radikale løsninger foreslået af Ted Warner og Prins Philip (der usolidarisk tillod sig at blive 99) nu gå ud på at udrydde den ældre del af befolkningen. Der er faktisk mange, der mener at det er en del af formålet med de massive – og medicinsk ubegrundede – vaccinationsprogrammer. Og kan man fortænke dem i det, når der fremlægges oplysninger om, at op mod halvdelen af plejehjemsbeboerne er døde på et halvt år?

<https://dkdox.tv/videos/DK21106>

For en seriøs og mere udtømmende gennemgang af ”befolkningspolitikens” historie, se venligst lektor emeritus Torben Riis' glimrende lille bog om emnet:

<http://rfm.dk/befolkningspolitik>

Vi ved også – og har vidst siden 1980 – at den mægtige frimurerorden mener, at der ikke bør være mere end 500 millioner mennesker på jorden. Dette blev afsløret i forbindelse med opsætningen af ”The Georgia Guidestones”, fire granitsten med en samlet vægt på 106 tons, på en mark i Elberton, Georgia.

https://en.wikipedia.org/wiki/Georgia_Guidestones

AFSKAFFELSEN AF KONTANTER ELLER ANONYME BETALINGSMIDLER

Der er i øjeblikket et stærkt drive i samfundets ledende kredse for gradvist at afskaffe kontante penge.

Umiddelbart kunne idéen om at afskaffe kontanter se attraktiv ud, ud fra kriminalpræventive og praktiske hensyn. Ved nærmere eftersyn viser idéen sig imidlertid at være en katastrofe for bevarelsen af den sidste rest af borgerlige friheder og for retssikkerheden.

Hvidvasklovene skræmmer. Via EU er ansvaret for forebyggelse af hvidvask lagt over på bankerne.

Imidlertid har bankerne begået de største økonomiske forbrydelser i historien; Dansk Bank satte som bekendt verdensrekord ved at hvidvaske 200 milliarder € for forskellige russiske gangstere. At betro bankerne at forebygge hvidvask svarer derfor nogenlunde til, at man overlod håndhævelsen af Lov om Euforiserende Stoffer til HA og Bandidos.

Den måde bankerne administrerer loven på er fuldstændig grotesk. Der er tilsyneladende ingen nedre grænse for, hvad de vil belemre kunderne med. Samtidig kræver de alle mulige oplysninger – som f.eks. hvor kunderne sover – med Datatilsynets fulde velsignelse. I 2018 indgav bankerne ca. 41.000 anmeldelser om ”mistænkelige forhold” til SØIK, sandsynligvis for derved at ”spamme” ressourcerne så meget, at SØIK ikke havde kapacitet til at beskæftige sig med bankernes egne forbrydelser. Af disse 41.000 anmeldelser førte 3 –

TRE – til en konkret efterforskning i henhold til en rapport fra Rigsrevisionen fra september 2019.

Man beder os med andre ord om at overlade alle vores aktiver til notorisk kriminelle. Med den adfærd, bankerne har haft de sidste 30 år er der god grund til at frygte:

1. At der vil blive skruet ensidigt op for gebyrer og renter, uden at borgerne kan beskytte sig ved at hæve deres midler
2. At bankerne under de mest petitesseagtige påskud vil blokere folks adgang til egne penge
3. At mængden af invasive og nævenyttige spørgsmål til borgerne vil eksplodere
4. At et stigende antal transaktioner vil blive gjort til genstand for unødvendige undersøgelser
5. At bankerne på egne og div. tvivlsomme virksomheders vegne vil foretage hævninger, som kunderne ikke er enige i
6. At systemnedbrud vil føre til totalt kaos.
7. At det vil blive umuligt at hjælpe nødstedte familiemedlemmer og venner
8. At den enkeltes forbrug vil blive genstand for offentlig og privat indblanding

Vi vil ikke finde os i det. Forstå det så!

REGERINGENS UTVETYDIGE VOLDSPARATHED

I løbet af det sidste årti har jeg med undren set på, mens store granitblokke blev udlagt på Christiansborg slotsplads, og den Kgl. Livgarde sat til at bevogte Folketinget, hvilket aldrig tidligere er sket. Jeg tænkte: ”Det er sgu ikke en flok forkølede arabere, de er bange for. Det er folket!” Terrortruslen er imaginær. Vi har ikke på dansk grund set noget, der mindede om organiseret terror i de 20 år, der er gået siden den infame Terrorpakke I blev vedtaget. Og så tænkte jeg videre: ”Det vil jo altså sige, at de har tænkt sig at forsætte med overgrebene, til befolkningen bliver desperat!”

Så hvor det er meget svært, selv nu, at få øje på Søren Pinds ”voldsparate landsbytosser”, så er regeringens voldsparathed tydelig. Det er sikkert ikke mange folketingsmedlemmer der opdagede, at Forsvaret i 2014 gennemførte en øvelse i Vestjylland, hvis formål var nedkæmpelse af en folkelig opstand. Det var på ingen måde udløst af en truende situation. Vi har ikke haft en folkelig opstand i Danmark siden Grevens Fejde i 1536. Det eneste medie, der rapporterede begivenheden var den kommunistiske avis ”Arbejderen”. Men forsvarsminister Nick Hækkerup bekræftede, at den havde fundet sted. Siden er nu tilsyneladende nedtaget fra Arbejderen.dk, men kan stadig læses på den norske side steigan.no: <https://steigan.no/2016/01/danske-soldater-traener-nedkaempelse-af-jysk-opror/>

I 2017 blev succesen gentaget, denne gang på Lolland-Falster og med deltagelse af udenlandske styrker!

EU frygter folkelige opstande og har bygget et ekstremt dyrt træningsanlæg i Snöggersburg, hvis formål er at træne militære og paramilitære styrker, der skal sættes ind mod befolkningen. Eu's Institut for Sikkerhedsstudier har forfattet en rapport, "Urban vold og humanitære udfordringer", i hvilken man peger på »dybtliggende uligheder i fordelingen af økonomiske, politiske og sociale ressourcer, som selv er indbyrdes forbundne med fattigdom og understøttes af globaliseringen og neoliberale makroøkonomiske og politiske processer.« I rapporten »Perspektiver for europæisk forsvar 2020« af samme institut ses opgaven med fremtidige militære operationer blandt andet som »beskyttelse af de globalt rige mod spændinger og problemer hos de forarmede (...) Eftersom den del af verdens befolkning, der er fattig og frustreret, fortsat vil være enorm, vil spændingerne mellem deres verden og de riges verden stige, med tilsvarende konsekvenser.« Citeret fra det nu hedengangne "Modkraft".)

<http://modkraft.dk/artikel/eu-ver-sig-i-knusning-af-folkeligt-opr-r>

Så når nogen "sølvpapirshatte" giver udtryk for, at den nuværende krise måske er planlagt, så er det jo ikke et helt skævt synspunkt, VEL?

EPILOG

Det kan være, at I, de menige folketingsmedlemmer, skulle interessere Jer lidt mere for ”konspirationsteorier”, i særdeleshed dem, der har et faktisk grundlag. Det kan være, at I skulle spørge Jeres partiledere, hvor de egentlig henter den politiske agenda, hvem de kommer sammen med, hvem de lytter til. Det kan være, at I skal tænke lidt mere på Jeres børn og børnebørn end på det næste valg. Det kan være, I skal gå ud i Jeres kreds og orientere dem om indholdet af denne henvendelse.

Lad mig slutte med et citat af Karl Popper, det 20. århundredes store rets- og videnskabsfilosof, som Nick Hækkerup, der tilsyneladende ikke har forstået ret meget af Poppers tænkning, med forkærlighed citerer, når han skal begrunde indgreb mod ytringsfriheden og andre borgerlige rettigheder, der jo ifølge ham kun eksisterer i folks hoveder:

(Fra bogen ”Det åbne samfund og dets fjender”, hvori han blandt andet kritiserer marxismens revolutionsprofeti)

”Jeg er ikke i alle tilfælde og under alle omstændigheder imod en voldelig revolution.....jeg tænker på modstanden mod ethvert angreb (uanset om det kommer indefra eller udefra) på den demokratiske forfatning og på brugen af demokratiske metoder, når demokratiet er blevet indført. Ethvert sådant angreb, især når det kommer fra den regering, der sidder på magten, eller hvis denne tolererer det, bør bekæmpes af alle borgere, også med brug af vold. Faktisk hviler demokratiets virke hovedsagelig på forståelsen af, at en

regering, der misbruger sin magt og som etablerer sig som et diktatur (eller tillader nogen anden at etablere et diktatur) sætter sig uden for loven, og af, at borgerne ikke blot har en ret, men også en pligt til at anse en sådan regerings handlinger som kriminelle og den medlemmer for at være en farlig gruppe forbrydere. Men jeg mener, at sådan voldelig modstand mod forsøg på at styrte demokratiet bør være utvetydigt defensiv. Der må ikke være nogen skygge af tvivl om, at det eneste mål med modstanden er at redde demokratiet.”

Der er mange der mener, at den situation vi befinder os i er beskrevet her.

Frihedsbevægelsens Fællesråd er en ikke-voldelig organisation, hvad denne bog er et udtryk for. Vi ønsker en kvalificeret og respektfuld dialog. Men vi gør udtrykkeligt opmærksom på, at nødværge ikke er vold i lovens forstand.

Carl Henrik.

